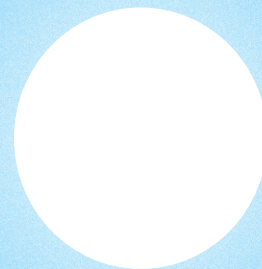




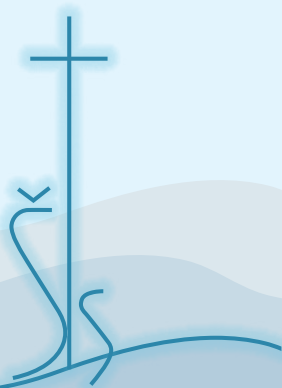
God. 2026./LVI.

Br. 1/220



# ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova  
Školskih sestara franjevaka – Split, Lovret





# ODJECI

iz života Provincije Presvetog Srca Isusova  
Školskih sestara franjevnika – Split, Lovret

God. 2026./LVI.

Br. 1/220



## Sadržaj

Riječ uredništva.....	3
Riječ provincijske predstojnice .....	5
<b>IZ GENERALATA</b>	
Članice VIII. Plenarnog vijeća Družbe 2026.....	8
Obavijest o ujedinjenju Provincije Svetog Josipa Argentina-Urugvaj s Provincijom Gospina Uznesenja Paragvaj u novoosnovanu Provinciju Gospe od Anđela Južna Amerika .....	9
<b>IZ PROVINCIJALATA</b>	
Raspored pohoda Provincijske predstojnice sestrama za 2026. godinu .....	11
Obavijesti .....	13
<b>ZBIVANJA I OSVRTI</b>	
Bog je ljubav.....	14
Slavlje Izvanrednog provincijskog kapitula.....	15
Daj mi piti.....	16
U ozračju vjere i zajedništva .....	18
Korizmena događanja u DV Jordanovac.....	18
Blagdan sv. Josipa u vrtiću na Jordanovcu.....	18
Blagdan sv. Josipa i Dan očeva u Zadru.....	20
Duhovnost u obitelji – korizmena obnova u vrtiću.....	21
Korizmeni početak u znaku sv. Franje .....	22

Sloboda, poštovanje i oslušivanje:	
duhovna obnova za srednjoškolce nadahnuti sv. Franjom .....	24
Izlaganje s. Danijele Kovačević na svećeničkoj rekolekciji u Zadru .....	25
Emocije – kamen spoticanja ili most prema Bogu .....	27
Biti bližnji: korizmena duhovna obnova u Okučanima.....	28
Odgoj - put rasta i sazrijevanja u pozivu .....	29

## **JEKA IZ AFRIKE**

Posvećeni život u Africi – dar i izazov.....	31
Rasti kako bismo vodile druge:	
iskustvo dvomjesečnog seminara za odgojiteljice u Kongu.....	32
Biti oruđe mira .....	33

## **USKRSNE ČESTITKE**

Uskrsne čestitke .....	35
------------------------	----

## **NAŠI POKOJNICI**

S. M. Franka Babić.....	41
S. M. Sebastijana Stanić.....	43
Pokojne sestre Družbe .....	45
Rodbina sestara .....	45
Zahvale.....	45

## **PRILOZI**

Poruka prigodom Dana posvećenoga života 2026. ....	47
Jedan u Kristu, ujedinjeni u poslanju.....	50

## Riječ uredništva

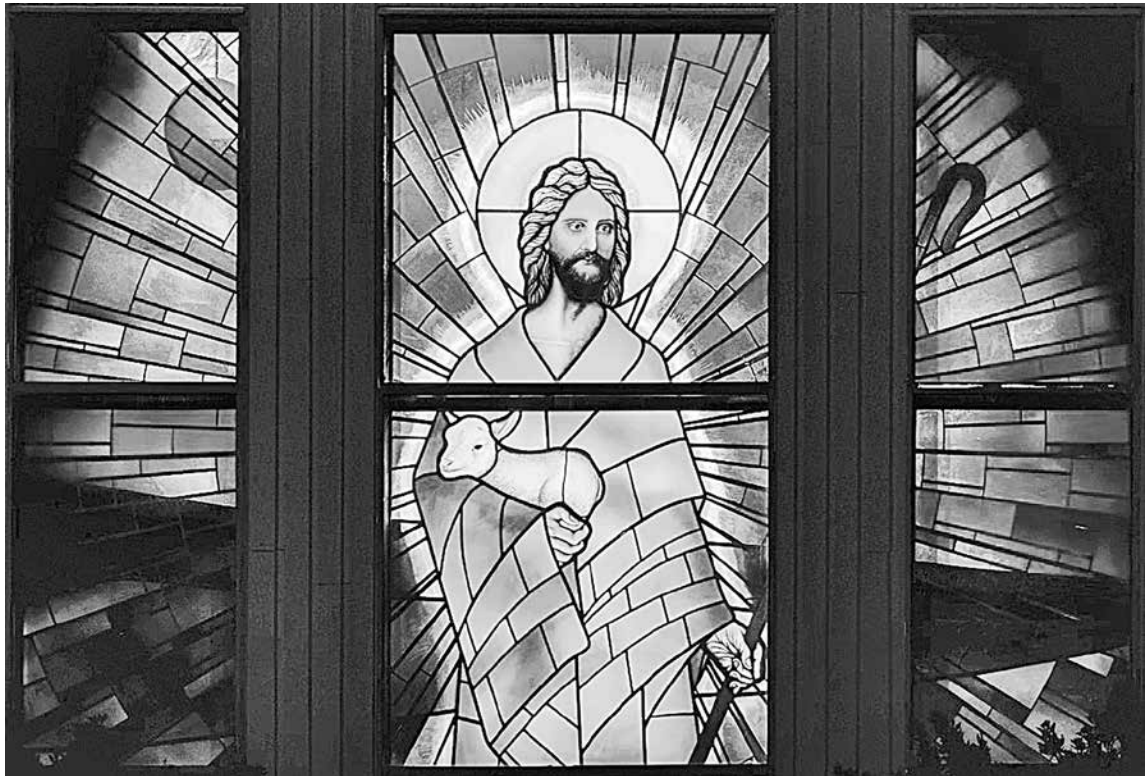
**D**rage sestre, nama koje se nadahnjujemo Franjinim životom i duhovnom ostavštinom, ova *Godina svetog Serafskog Oca* poziv je na pomnije razmatranje, preispitivanje i vrednovanje našeg vlastitog posvećenja. U duhu Asiškog Siromaška živjeti nam je evanđeoske vrijednosti, nastojeći Božju blizinu očitovati svakom čovjeku.

Pred nama je prvi ovogodišnji broj provincijskog glasila. U zapisima s duhovnih obnova, susreta i hodočašća donosi *odjeke* minulog korizmenog hoda, bremenitog promišljanjem i nastojanjem oko unutarnjeg obraćenja. Donosimo i izvješća s važnijih događaja u Provinciji: Izvanrednog provincijskog kapitula održanog u veljači u provincijskom središtu te osvrt na međuprovincijski susret odgojiteljica s provincijskim predstojnicama u našem samostanu na Jordanovcu.

Preminuće - *transitus*, podsjetnik nam je na prolaznost i krhkost našeg *rukotvorenog* doma, ali i na puninu *života* koji nam je obećan u Gospodinu. U svjetlu uskrsne vjere, smrt ne promatramo kao kraj, nego kao prijelaz u vječnost - susret s Onim koji je pobijedio smrt i darovao nam novi život. Ispunjene tom nadom opraštamo se i od naših dragih, vjerujući da baštine milost na gozbi pomirbenog Vazmenog Jaganjca.

Radosnu i blagoslovljenu proslavu uskrsnuća Gospodinova žele vam

sestre iz Uredništva



## Riječ provincijske predstojnice

Drage sestre!

Na korizmenom putu želimo susresti svoje *ja*, ono unutarnje koje ne poznajemo i ono vanjsko koje drugi vide bolje nego mi. Trebalo bi biti jedno *ja*, ali često nije. Što je uzrok nepoznavanja sebe? Ili, što nas sprječava da gledamo čistim pogledom te tom jasnoćom odgovaramo na pitanja bližnjih? Kada se događa da vidimo mutno, a kada stvarnost promatramo iskrivljeno? Zašto ne možemo zadržati jasan pogled i zašto ne razumijemo pogled onih oko sebe?

Tražeci puteve i načine za upoznavanje sebe, postupno otkrivamo različite razine svojih reakcija: od prikrivene oholosti do neiskrenosti. Milošću Božjom polako se u nama oblikuje

*Promatrajući križ i Spasitelja na križu, vidimo otajstvo patnje koja sve preobražava.*

sve jasnija i istinitija slika o sebi. Nikada nam ne treba biti teško iznova kretati na put prema sebi, prema unutarnjim dubinama iz kojih izvire naš život. Iza umora, stresa, galame i nejasnoće, otkrivamo svoje srce koje čezne za Bogom.

U miru i sabranosti možemo pogledati u srce i analizirati što nalazimo u njemu. Ima li poniznosti, umjerenosti, razumijevanja? Ili nas opterećuju međuljudski odnosi, mišljenja drugih, status osobe, zanimanja, čast i vlast. Treba pronaći pravi izvor života, duhovnu snagu i pročistiti vlastite misli. Iz toga izvora pijemo vodu koja utažuje žeđ srca. Na putu traženja sebe, odnosno izvora žive vode, nailazimo na najsigurniju metodu: na tišinu. Tišina je najdublji govor koji možemo izreći. Tišina ne mora odmah značiti mir u sebi, ali može biti put prema miru. Dugotrajan je to put i često nam se čini skrivenim, ali nije nedostižan. Tišina, iako prepoznatljiva izvana, rađa se u čovjekovoj nutrini. Ona nam omogućuje da gledamo vlastitu nutrinu, kao i vanjski svijet, očima koje bolje razumiju bližnjega.

Promatrajući križ i Spasitelja na križu, vidimo otajstvo patnje koja sve preobražava. Spasitelj visi na križu, noseći puninu težine ljudske patnje, ali u toj patnji očituje se ljubav koja nadilazi svaku težinu. Njegova predanost Ocu otvara put svjetlu koje preobražava tamu. Prikovan je kako bi do kraja ispunio poslanje ljubavi – Božji spasiteljski naum. Tako križ, koji je predstavljao muku, krv i rane, pred našim očima poprima novo značenje. Nestaje samo ono što je prolazno, a ostaje ono što vodi u život. Mi gledamo u križ i vjerujemo da patnja nema posljednju riječ. Tuga se pretvara u radost, patnja u spasenje, a silazak u uzlazak.

Razmatrajući Isusovu muku i vlastiti put, zaustavimo se i u sadašnjem trenutku. Zapitajmo se gdje se nalazimo i kako živimo svoj poziv. Kakav je naš odnos sa sobom i kakav je naš odnos s bližnjima. U tom razmatranju nemojmo zaboraviti da je sestra u zajednici prva koju susrećem svakodnevno te da je taj odnos za redovnicu od osobite važnosti. Pokušajmo zajedno nastaviti hod tim putem. Samostanski hodnici mogu postati ogledalo našeg posvećenog života. Ako ne zastanemo i ne promislamo o životu zajednice, propuštamo važnu priliku za rast i produbljenje poziva. Nije lako i cilj se ne vidi odmah, ali to je put koji smo izabrale. U svjetlu Uskrsnuća želim podijeliti sa svim sestrama odgovornost i brigu jednih za druge, osobito za one koje su nemoćne ili bolesne. Ne bojmo se suočiti sa sobom, nego hrabro gradimo mostove zajedničkog života.

Sve sestre srdačno pozdravljam želim sretan i blagoslovljen Uskrs.

s. Lidija Bernardica Matijević

# IZ GENERALATA

Prot. n. 355c/026

Korizma 2026.

*Svim sestrama Družbe*

Drage sestre!

Jubilarna godina je završila, sveta vrata su se zatvorila, a izvor Božje ljubavi i Božjega milosrđa ostaje vječan i neiscrpan. Sa zahvalnošću se možemo prisjećati primljenih milosti, koje jačaju našu vjeru i povjerenje te nas održavaju u poniznoj raspoloživosti djelovanju Božje ljubavi. Na putu trajnog obraćenja, na koji nas također poziva i naša karizma, darovano nam je novo vrijeme milosti: vrijeme korizme i Godina sv. Franje o 800. obljetnici njegove smrti.

Pripremajući se za Božić, u svome smo srcu pripravljalje dostojan prostor za Gospodina. U božićnom otajstvu promatralje njegovo utjelovljenje i iskusile njegovu prisutnost u nama i među nama. Sada, u vremenu pripreve za Uskrs, u snazi Duha Svetoga, promatrat ćemo i ponovno proživljavati Gospodinovo potpuno i cjelovito darivanje te njegovo uskrsnuće na novi život.

Pred nama je zasjedanje Plenarnog vijeća i, dok se pripremamo, pozvane smo raspirivati milosni dar Božji koji je u nama (usp. 2 Tim 1,6), dar svetoga krštenja i redovničkog posvećenja. Kako možemo ražariti taj primljeni dar? Prisjećanjem na primljene milosti, jer ih to uvijek iznova čini živima i novima. U krštenju nas je Bog pozvao po imenu te u nas položio sjeme vjere i novoga, vječnoga života. Na uzvišen način objavio nam je svoju ljubav i svoju želju da prebiva u nama. Redovničko je posvećenje osobito i plodonosno produbljenje krsnoga posvećenja (usp. Konstitucije, 6). Po njemu smo se potpuno predale kao dar, žrtva Bogu prenesena, kojom sav naš život postaje neprekidno štovanje Boga u ljubavi (usp. ZKP kan. 607), primljeno u svetom krštenju.

Poziv u posvećeni život besplatan je Božji dar, ljubavna ponuda njegova plana spasenja. Hrani se iskustvom da je Gospodin središte našega života te u nama postupno budi spremnost darivanja Bogu i bližnjemu. Pozvane smo u sebi iznova probuditi radost zbog Gospodinove blizine i zahvalnost što nas je pozvao, vratiti se onamo gdje smo osjetile Gospodinov poziv "idi za mnom" i izrekle mu svoj "da". To je put svakodnevnog obraćenja i trajne čežnje za suobličavanjem Kristu i ljubiti kako On ljubi.

Dar redovničkog poziva može se živjeti samo u zajednici, u sestrinstvu koje ima svoje korijene u krštenju. Da bismo mogle živjeti taj dar, potrebno je trajno nadvladavati napast individualizma te njegovati iskren, povjerljiv i djelotvoran odnos s Bogom, s predstojnicama, sa sestrama u zajednici i s onima kojima smo poslana. Potrebno je izići iz sebe, tražiti Boga u molitvi, zajedno razlučivati njegovu volju u razgovoru s predstojnicama i sestrama, te potom bližnjima darivati ono što smo primile. U dubokom odnosu s Bogom i velikodušnoj

ljubavi prema bližnjima možemo iskusiti i jačati veličinu i ljepotu dostojanstva Bogu posvećenoga života. Tako središte našega posvećenja sve više postaje logika “pšeničnoga zrna” i vazmenoga otajstva.

Proslava 800. obljetnice smrti našega oca svetoga Franje Asiškoga pruža nam primjer kako je on živio vazmenu logiku umiranja radi punine novoga života. Snaga njegova osobnog iskustva Boga pred likom Raspetoga u crkvi sv. Damjana, a potom i po Božjoj riječi, dovela ga je - putem obraćenja i “umiranja” svijetu - do cjelovitoga i dosljednog življenja Evanđelja. Tako je mogao drugu, tjelesnu smrt nazvati “sestricom” - potpuno slobodan i svjestan da joj nitko ne može umaći. Po njegovu primjeru i zagovoru kročimo svakoga dana, u snazi Božje milosti, putem obraćenja i “umiranja”, kako bismo s Njim uskrsnule na novi život. Tako će po nama biti proslavljen Onaj koji nas je u Kristu blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim i izabrao nas prije postanka svijeta da budemo svete i neporočne pred njim, njegove kćeri. U njemu i po njegovoj krvi uvijek iznova primamo otkupljenje. On, naime, prema svojem dobrohotnom i unaprijed zasnovanom naumu na nas preobilno izliva svoju milost (usp. Ef 1,3-10).

O toj milosti, kako ćemo slušati treće korizmene nedjelje, Gospodin nam govori: “Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: ‘Daj mi piti’, ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive” (Iv 4,10). Na putu prema Jeruzalemu, mjestu svoje muke i uskrsnuća, on prolazi kroz “Samariju”, mjesto svakodnevnoga života svake od nas, kako bi se zaustavio kod našega “zdenca” i svaku od nas susreo u njezinoj stvarnosti i krhkosti. Traži od nas da mu damo piti, da mu kao čisti dar prinesemo svoje srce sa svime što ono jest i što u sebi nosi. Zauzvrat on nam daruje samoga sebe potpuno besplatno - do kraja.

To je dar Uskrsa. Na nama je da ga prihvatimo i da iz dana u dan postajemo “nove”, svjetlije, ljepše i punije života, neprestano se obraćajući onomu što nam daruje uskrsli Gospodin. To je ujedno i ono što možemo učiniti za dobro svijeta: vjerovati u Božji milosni dar i dopustiti da nam Krist bude jedini putokaz, jedini učitelj i naša jedina sigurnost nasuprot svemu što nije ljubav.

U ovom svetom vremenu u svojoj molitvi prosim da nam Bog Otac udijeli duha mudrosti i prosvjetli oči srca da upoznamo koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj (usp. Ef 1,16-18). Svakoj osobno i svima zajedno želim milošću ispunjeno korizmeno vrijeme te duboko iskustvo vazmenog otajstva uskrsnuća Gospodinova.

S. M. Veronika Verbič,  
*vrhovna predstojnica*

Prot. n. 2016/2026

Grottaferrata, 20. ožujka 2026.

**Predmet: Članice VIII. Plenarnog vijeća Družbe 2026.**

*Provincijskim predstojnicama i Predstojnici Delegatione  
Zastupnicama Plenarnog vijeća  
Svim sestrama Družbe*

Drage sestre!

Priopćujemo vam članice VIII. Plenarnog vijeća naše Družbe koje će se održati u Bosni i Hercegovini u Franjevačkom konviktu u Visokom (Bosne Srebrene 4, 71300 Visoko) od 16. do 29. kolovoza 2026.

*Vrhovna uprava*

s. M. Veronika Verbič, vrhovna predstojnica  
s. M. Petra Bagarić, vrhovna zamjenica  
s. M. Marija Petra Vučemilo, vrhovna savjetnica  
s. M. Maria Angelica Medina, vrhovna savjetnica  
s. M. Radmila Ilinović, vrhovna savjetnica

*Provincijske predstojnice*

*Predstojnica delegature*

Maribor:	S. M. Tina Dajčer	s. M. Martina Štemberger
Split:	S. M. Lidija Bernardica Matijević	S. M. Klara Šimunović
Lemont:	S. M. Therese Ann Quigney	S. M. Patricia Kolenda
Mostar:	S. M. Franka Bagarić	S. M. Zdenka Kozina
Sarajevo:	S. M. Željka Dramac	S. M. Snježana Pavić
Južna Amerika:	S. M. Fátima Dittrich Salinas	S. M. Nancy R. Frutos B.
Rimska delegatura:	S. M. Lucia Vrdoljak Colo	S. M. Ivanka Botica

Plenarno vijeće preporučujemo vašim molitvama. A vas, drage sestre, članice Plenarnog vijeća, pozivamo na zauzeto i kreativno sudjelovanje u pripremi ovoga događaja važnog za cijelu Družbu.

Mir i dobro svima!

S. M. Petra Bagarić,  
*vrhovna zamjenica*

Prot. n. 1015/2026

Formosa, 20. ožujka 2026.

**Predmet: Obavijest o ujedinjenju Provincije Svetog Josipa Argentina-Urugvaj s Provincijom Gospina Uznesenja Paragvaj u novoosnovanu Provinciju Gospe od Anđela Južna Amerika**

*Provincijskim upravama i svim sestrama Družbe*

Drage sestre!

Vrhovni kapituli iz 2005. i 2011. preporučili su Vrhovnoj upravi da podrži i prati manje provincije u temeljitijem sagledavanju njihove situacije te u izradi konkretnih prijedloga za njihovo buduće uređenje i strukturu.

Vrhovni kapitul 2017. prihvatio je ovu zadaću kao odluku, a Vrhovni kapitul 2023. utvrdio je: „Vrhovna uprava potiče i prati sestre u procesu reorganizacije Kongregacije, imajući na umu potrebe pojedinih provincija i regija te uvijek stavljajući u središte duhovni život i sestrinsko zajedništvo.”

Slijedeći ove preporuke i odluke, dvije provincije Južne Amerike prošle su posljednjih godina kroz razdoblje analize i prosudbenog razmišljanja uz pratnju Vrhovne uprave. Zbog stalnog smanjenja broja članica, krajem svibnja 2024. provincijalne uprave donijele su odluku o ujedinjenju provincija i osnivanju nove. Vrhovna uprava odobrila je njihovu odluku i, zajedničkim dogovorom, provela proces ujedinjenja koji je završen 19. ožujka 2026., na svetkovinu svetog Josipa.

Jedan od posljednjih koraka u pripremi ujedinjenja bila je međuprovincijska skupština sestara održana u siječnju 2026., o čemu sam vas već informirala. Sestre iz obiju provincija, u okviru zajedničkog susreta i kolegijalnog razlučivanja, izradile su Statut nove provincije te su, nakon temeljitog promišljanja, iznijele prijedloge u vezi s imenom i sjedištem nove provincije kao i s imenovanjem njezine uprave.

U skladu s čl. 117b naših Konstitucija, nakon dobivenog pristanka Vrhovnog vijeća, dana 19. ožujka 2026. dokinula sam Provinciju svetog Josipa Argentina-Urugvaj i Provinciju Gospina Uznesenja u Paragvaju. Istoga dana osnovala sam Provinciju Gospe od Anđela - Južna Amerika (Dekret Prot. br. 999/2026 od 9. ožujka 2026.), sa sjedištem u zajednici sv. Izabele, 25 de Mayo 519, Formosa Capital, Argentina. Zajednice i sestre koje su do tada pripadale dokinutim provincijama od tog datuma pripadaju novoosnovanoj provinciji.

Uzimajući u obzir prijedloge sestara iznesene na međuprovincijskoj skupštini te u skladu s člankom 154 Konstitucija i uputama Dikasterija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života (Prot. br. 12809/2025 od 11. lipnja 2025.), a nakon što sam dobila pristanak svoga Vijeća, imenovala sam upravu nove Provincije:

- Sr. M. Fátima Dittrich Salinas, provincijska predstojnica
- Sr. M. Lucila Rodríguez, zamjenica provincijske predstojnice
- Sr. M. Gregoria Susnik, provincijska savjetnica
- Sr. M. Evanilda Ramírez Cabrera, provincijska savjetnica
- Sr. M. Elisa Rodríguez Britez, provincijska savjetnica

Na dan svetog Josipa, u katedrali Blažene Djevice od Karmela u Formosi, zajedno smo zahvalili Bogu za 95 godina prisutnosti karizme naše Družbe u Južnoj Americi, 90 godina Provincije svetog Josipa i 51 godinu Provincije Gospina Uznesenja. U našim molitvama molili smo da ujedinjenje bude za njih i za cijelu Družbu vrijeme milosti i prigoda za obnovu života.

Svjesna važnosti ovoga trenutka i poteškoća koje on sa sobom nosi, Vrhovna uprava željela je našoj Provinciji osigurati potrebnu pomoć i pratnju. Stoga je, u dogovoru s provincijskom upravom Bosansko-hrvatske provincije Bezgrješnog Srca Marijina, odlučila među njih poslati s. Ivanku Mihaljević koja je s velikodušnom spremnošću prihvatila povjerenu joj službu.

S. Ivanka ostat će u novoj Provinciji šest mjeseci, počevši od 19. ožujka 2026. Svojim iskustvom i darovima bit će neposredna pomoć provincijskoj upravi te će, u duhu suradnje, pripremiti neke programe usmjerene na rast i produbljivanje redovničkog života sestara, zajednica i cijele Provincije. Preporučujem vašim velikodušnim molitvama sestre iz Južne Amerike, novu Provinciju i njezinu upravu, kao i poslanje s. Ivanke kako bi primjer i zagovor svetoga Josipa i naše Majke Marije, zajedno s milošću Duha Svetoga, bili njihova vodilja i nadahnuće.

Zahvaljujem vam i srdačno vas pozdravljam.

S. M. Veronika Verbič,  
*vrhovna predstojnica*

# IZ PROVINCIJALATA

Br. 66/2026

Split, 20. ožujka 2026.

*Svim sestrama Provincije*

**Predmet: Raspored pohoda sestrama za 2026. godinu**

Drage sestre!

Život u zajednici predstavlja trajno najveće zahtjeve za osobe posvećenog života. Za ostvarenje skladnog zajedničkog života, potrebno je ulagati u samoodgoj. Zato je potrebno naučiti slušati sestru s kojom živim, shvaćati njezino izražavanje, razumjeti potrebe i otklanjati probleme. Vlastito zadovoljstvo dolazi tek nakon ostvarenja zajedničkog života.

Kako bismo još jednom mogli pogledati u naše sestrinske odnose u svrhu trajnog odgoja u našim zajednicama, predložila sam kućnim predstojnicama raspored pohoda zajednicama. U prilogu dostavljam raspored pohoda zajednicama te pozivam sve sestre na pojedinačni razgovor i zajednički susret u zajednici. Svaki zajednički susret predstavlja predokus onoga što nas čeka na konačnom susretu s Kristom. Za prevladavanje svega što nas smeta u susretu sa sestrom prepustimo Duhu Svetom te otvorimo prostor i vrijeme za istinski susret.

U molitvenom jedinstvu srdačno vas pozdravljam želeći mir i dobro!

s. Lidija Bernardica Matijević,  
*provincijska predstojnica*

## Raspored pohoda Provincijske predstojnice sestrama za 2026. godinu

Sinj	22. i 23. ožujka
Split - Glagoljaška	24. ožujka
Pag	28. ožujka
Split - Dobri	30. ožujka
Kaštel Lukšić	31. ožujka
Zagreb - Ksaver	9. travnja
Zagreb - Jordanovac	13. travnja 14. travnja poslijepodne 15.-17. travnja
Zagreb - Vrbanićeva	14. travnja prijepodne
Knin	26. travnja
Zadar – Arbanasi	27. do 29. travnja
Dubrovnik	4. i 5. svibnja
Trpanj	10. i 11. svibnja
Imotski	12. i 13. svibnja
Lovret	po dogovoru
Darmstadt	po dogovoru u lipnju
Frankfurt	po dogovoru u lipnju

## Obavijesti

### **Susret provincijskih tajnica i ekonoma.**

U organizaciji Hrvatske redovničke konferencije u Zagrebu je 16. siječnja 2026. godine održan jednodnevni stručni skup pod naslovom *Arhivi redovničkih zajednica* namijenjen provincijskim tajnicama. Skup namijenjen stručnom usavršavanju provincijskih ekonoma održan je 19. siječnja 2006., također u Zagrebu. Sudjelovale su i naše sestre: s. Milka Čotić, provincijska tajnica i s. Mirjana Puljiz, ekonoma Provincije.

**Izvanredni provincijski kapitul** održan je u provincijskom središtu u Splitu od 20. do 22. veljače 2026. godine. Na Kapitolu je usvojen Statut Provincije usklađen s obnovljenim Konstitucijama Družbe. U izbornom dijelu za izaslanicu naše Provincije na Plenarnom vijeću Družbe izabrana je s. Klara Šimunović. Plenarno vijeće održat će se pod geslom *Raspiruj milosrdar koji je u tebi* (2 Tim 1, 6), od 16. do 29. kolovoza 2026. godine, u Visokom, u Bosni i Hercegovini.

**Dodjela diplome i nagrade s. Anđeli Crnjac.** Na obilježavanju Dana Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, 11. ožujka 2026. godine, u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupskog pastoralnog centra na Kaptolu upriličena je dodjela nagrada studentima, profesorima, djelatnicima i suradnicima Fakulteta. Naša s. Anđela Crnjac nagrađena je za najbolji diplomski rad *Pri mjena kritičke pedagogije u glazbenom*

*obrazovanju*, izrađen uz mentorstvo red. prof. art. Elizabete Zalović te komentorstvo mag. mus. Josipa Praisa. Istoga dana, prije svečane sjednice Fakulteta, održana je promocija diplomanata. Među promoviranima bila je i s. Anđela, koja je stekla akademski naziv magistre crkvene glazbe/glazbene pedagogije na Institutu za crkvenu glazbu Katoličkog bogoslovnog fakultetu u Zagrebu.

**Priznanje s. Jeleni Lončar** za zapažene uspjehe u radu, zalaganje za opće dobro i solidarnost u zajednici dodijelila je Hrvatska udruga socijalnih radnika prigodom Svjetskog dana socijalnog rada, 17. ožujka 2026. u Zagrebu.

**Zahvalnica Hrvatske udruge Benedikt s. Dominiki Grgat.** Prigodom 15. obljetnice djelovanja Hrvatske udruge Benedikt zahvalnicu za potporu i zauzeto sudjelovanje u ostvarivanju ciljeva Udruge, kao i za doprinos promicanju vrijednosti nacionalnog i vjerskog identiteta primila je s. Dominika Grgat.

**Redoviti godišnji susret odgojiteljica i provincijskih predstojnica** naših triju provincija hrvatskog govornog područja, uz sudjelovanje sestara Mariborske provincije, održan je 26. i 27. ožujka 2026. u našem samostanu na Jordanovcu. Drugog dana susreta, na temu *Uranjanje u Krista za život u zajednici: odnos početnog i trajnog odgoja* predavanje je održao fra Jure Šarčević, OFMCap.

## ZBIVANJA I OSVRTI

### Bog je ljubav

Ususret Danu bolesnika, u organizaciji Sekcije za medicinsku i socijalnu službu provincijskog Vijeća za apostolat, 9. veljače 2026., u samostanu na Lovretu upriličen je duhovno-edukacijski susret pod naslovom *Bog je ljubav* (1 Iv 4,16).

Prvo predavanje o temi *Hvaljen budi, Gospodine moj, po onima koji podnose rado bijede života* govorio je profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu fra Ante Akrap. Uvodno je naglasio kako je ovogodišnja 800. godišnjica preminuća sv. Franje duhovni i proročki *kairos* za Crkvu i svijet te poziv da se poruka Asiškog Siromaška pronese svijetom, ne kao pobožna uspomena nego kao živa i zahtjevna evanđeoska alternativa. Pojašnjavajući franjevačko poimanje patnje, istaknuo je kako ona nije znak Božje odsutnosti nego često prostor u kojem se Božja blizina intenzivnije doživljava. Za sv. Franju patnja nema vrijednost sama po

sebi, ne traži se kao ideal nego se živi kao posljedica vjernosti evanđelju. Franjevačko iskustvo patnje povezano je s malenošću i poniznošću, svjesnom prihvaćanju predređenih položaja, bez traženja moći i uspjeha što nužno donosi bijede života: nesigurnost, izloženost preziru i nerazumijevanju. Franjo se svjesno opredjeljuje za taj put zato što u njemu prepoznaje put Krista koji izabire rubove, a ne središta moći; križ, a ne vidljivi uspjeh. Patnja se ne može odvojiti od križa, ali križ kod Franje nikad nije odvojen od uskrsnuća. Zato, unatoč bijedama, temeljna nota života Asiškog Svetca ostaje radost, ne površna nego pročišćena patnjom i utemeljena u nadi, zaključio je fra Ante.

O jednoj od bijeda života – bolesti, i to teškoj i često neizlječivoj, govorio je dr. med. pulmolog Vide Popović. Karcinom pluća jedna je od najsmrtonosnijih vrsta raka te unatoč naporima i napretku medicine



još uvijek odnosi veliki broj života. Dr. Popović izložio je podatke o učestalosti i postotku izlječivosti ove bolesti. Naveo je i osnovne uzroke: pušenje, genetska predispozicija, izloženost azbestu, radonu i ostalim radioaktivnim plinovima. Napretkom farmaceutske znanosti proširile su se mogućnosti uspješnog liječenja te se osim kemoterapije, kirurških zahvata i radioterapije koristi i imunoterapija, noviji oblik liječenja s manje nuspojava, naveo je predavač. Upozoravajući znakovi bolesti su otežano disanje, dugotrajan kašalj, iskašljavanje krvi, popodnevene vrućice, umor, malaksalost i gubitak težine. Zanimljivo je

bilo čuti kako rak pluća često metastazira na mozak. Na kraju, dr. Popović je izložio perspektivu budućeg liječenja ove bolesti koja još uvijek predstavlja ozbiljan zdravstveni problem.

Nakon razmatranja o smislu i o konkretnim oblicima patnje, sestre i ostali sudionici susreta zadržali su se u ugodnom razgovoru, svojom radošću svjedočeći vjeru u vječnu ljubav dobrog Boga koja nadilazi prolazne bijede zemaljskoga putovanja.

s. Matija Drmić

## Slavlje Izvanrednog provincijskog kapitula

Od 20. do 22. veljače 2026. godine u provincijskom središtu u Splitu slavljen je Izvanredni provincijski kapitul kojim je predsjedala provincijska predstojnica s. Lidija Bernardica Matijević. Kao izaslanica vrhovne predstojnice s. Veronike Verbič, Kapitolu je nazočila naša s. Marija Petra Vučemilo. Na Kapitul je pozvana i povjerenica sestara u Misiji s. Françoise Balibuno Ciza.

Slavlje Kapitula započelo je svečanim euharistijskim slavljem u samostanskoj kapeli.

Na početku rada Kapitula provincijska predstojnica uputila je pozdravnu riječ sestrama. Naglasila je važnost međusobne otvorenosti i razumijevanja te napomenula da samo u međusobnom prihvaćanju rastemo u zajedništvu i osobnom posvećenju na što smo, u ovom korizmenom vremenu, osobito pozvane. Osvrćući se na proslavu 800. obljetnice preminuća sv. Franje Asiškoga, istaknula je potrebu povratka na izvore i obnovu početnog redovničkog žara. Potaknuvši sestre na otvorenost Duhu Svetom, zaželjela je plodonosan rad Kapitula.

Izaslanica Vrhovne predstojnice, s. M. Petra Vučemilo, prenijela je sestrama pozdravnu riječ s. Veronike Verbič. S. Veronika je pozvala sestre na *oslušivanje Božjeg glasa* naglasivši da je *Kapitul vrijeme međusobnog slušanja, iskrenog promišljanja i plodonosnog razgovora*. Poželjela je da nas vodi *duh jedinstva i vez mira* te da, u sestrinskoj ljubavi i poniznosti, dijelimo ono što prepoznavamo dobrim, a s vjerom prihvaćamo ono što je Gospodin udijelio drugima.

Moderiranje i vođenje rada Kapitula povjereno je provincijskim savjetnicama: s. Jeleni Lončar i s. Danijeli Kovačević.

Radni dio Kapitula započeo je izvješćem provincijske predstojnice s. Lidije Bernardice Matijević o radu Provincijske uprave u razdoblju od 7. listopada 2023. do 19. veljače 2026. u kojem se osvrnula na važnije događaje i stanje u Provinciji s obzirom na različite vidove našeg redovničkog života.



Drugoga dana rada Kapitula bilo je predviđeno usvajanje Nacrta prijedloga usklađenog i obnovljenog Statuta Provincije. U ovom dijelu sestrama se pridružio dr. sc. fra Marko Mrše, stručnjak za kanonsko pravo. Nacrt novog Statuta usklađen je s obnovljenim Konstitucijama Družbe, a izrađen je na temelju prijedloga sestara naše Provincije. Zajednički rad drugoga dana rezultirao je usvajanjem Statuta Provincije.

Trećega dana, u izbornom dijelu Kapitula za izaslanicu naše Provincije na Plenarnom vijeću Družbe izabrana je s. Klara Šimunović. Plenarno vijeće održat će se pod geslom *Raspiruj milosni dar koji je u tebi* (2 Tim 1, 6), od 16. do 29. kolovoza 2026. godine, u Visokom, u Bosni i Hercegovini.

Slavlje Kapitula zaključeno je završnom riječju provincijske predstojnice, s. Lidije Bernardice Matijević. S. Lidija je izrazila zadovoljstvo zauzetošću i aktivnim sudjelovanjem sestara u radu Kapitula te zahvalila sestrama na doprinosu na dobro naše Provincije.

s. Marina Fuštar, *tajnica Kapitula*

### *Daj mi piti*

Uoči treće korizmene nedjelje, 7. ožujka 2026. u samostanu na Lovretu upriličen je susret za učenike viših razreda osnovne škole na temu *Daj mi piti* (Iv 4,7). Na susretu kojeg je animirala s. Lidija Čotić sudjelovalo je tridesetak učenika s područja Splita, Sinja i Paga.

Korizmenom nastojanju da svoj odnos s Bogom i ljudima živimo iskrenije i vjerodostojnije uvelike pomaže Božja riječ, nepresušan izvor nadahnuća i prosvjetljenja. Stoga je u središtu



i današnjeg susreta bilo razmišljanje nad biblijskim tekstom – onim o neobičnom susretu Isusa i žene Samarijanke na Jakovljevu zdencu. Zapodijevanjem razgovora sa ženom, k tome pripadnicom Židovima neprijateljskog naroda, Isus pokazuje da mu je od zakona važniji čovjek i njegovo spasenje. Njegov konačni cilj darovati je ženi živu vodu koja će ispuniti konačnu žeđ njezine duše. Odnosom prema Samarijanki, prihvaćanjem bez osude, Isus nas uči da druge gledamo čistim pogledom, bez straha, predrasuda i prezira. U takvom susretu događa se u ljudskim srcima duboka promjena. Samarijanka, odbačena i prezrena žena čiji je život bio obilježen samoćom, odlazi među ljude navijestiti dolazak Mesije, koji mijenja odnose i vraća izgubljeno. Njezino je dostojanstvo obnovljeno, njezin život otkupljen i, ponovno, radostan i vrijedan življenja. Plodovi su to Božje ljubavi koju je i nama posredovati našim bližnjima.

Nakon zajedničkog razmišljanja, učenici su u individualnom radu nastojali zaviriti u vlastite dubine zahvaljujući Gospodinu za sve dobro i prepuštajući Mu sve ono potrebno obnove i izlječenja. Na kraju, nadati se da će, potaknuti današnjim razmišljanjima, naši susreti s Izvorom biti što češći kako bi žive vode u obilju mogle teći našim životima pretvarajući pustinje u zemlju bogatu svakovrsnim dobrim plodom.

s. Marina Fuštar

# U OZRAČJU VJERE

## *Korizmena događanja u DV Jordanovac*

*U vremenu korizme i uz blagdan sv. Josipa, Dječji vrtić Jordanovac u Zagrebu i Zadru na poseban način su zaživjeli kao mjesto susreta: djeca, roditelji i odgojitelji zajedno su sudjelovali u izgradnji*

*zajedništva, u ozračju vjere i franjevačkog jubileja koji se obilježava u Crkvi.*

*Blagdan sv. Josipa, zaštitnika obitelji, obilježen je kao prigoda za promišljanje o očinskoj prisutnosti*

## *Blagdan sv. Josipa u vrtiću na Jordanovcu*

Proslava blagdana sv. Josipa u vrtiću na Jordanovcu zauzima važno mjesto u odgojno-obrazovnom radu jer povezuje vjerski sadržaj s obiteljskim iskustvom djece. Pripremanje za blagdan djeca su se, u sklopu kateheze, upoznala s likom sv. Josipa kao uzorom odgovornosti, marljivosti i brige za obitelj. Na njima razumljiv način govorilo se o njegovoj ulozi Isusova poočima i Marijina supruga te o njegovim vrlinama: poniznosti, poslušnosti i pouzdanosti. Posebna je pažnja posvećena njegovu

zanimanju tesara, koje su djeca povezivala sa zanimanjima svojih očeva.

Blagdan sv. Josipa povezan je s Danom očeva. U duhu blagdana organizirana je zajednička molitva u kapeli, gdje su djeca molila za svoje očeve i zahvaljivala za njihovu ljubav i brigu. U odgojnim skupinama provedena je aktivnost „Zanimanje mog oca“, u kojoj su djeca predstavljala čime se njihovi očevi bave. Očevi su toga dana boravili u



# I ZAJEDNIŠTVA

*i odgovornosti. Istim je duhom korizmeno vrijeme otvorilo prostor sabranosti, molitve i duhovne obnove, potičući na promišljanje o mjestu koje Bog ima u obiteljskom životu.*

*Donosimo izbor događanja koja svjedoče kako vrtić, uz svoju odgojno-obrazovnu ulogu, ostaje mjesto na kojem se njeguje vjera, izgrađuju odnosi te razvija osjećaj pripadnosti – Bogu i obitelji.*



skupinama svoje djece te sudjelovali u zajedničkim aktivnostima. Djeca su izrađivala darove za svoje očeve, a kroz likovne aktivnosti „Moj otac“ izražavala su svoj doživljaj bliskosti i odnosa s ocem. Radovi svjedoče o snažnoj povezanosti djece i roditelja.

Proslava sv. Josipa i ove je godine bila prilika za učenje, molitvu i zajedništvo, u kojoj su djeca produbljivala odnos prema obitelji i vrijednostima koje ona nosi.

s. Helena Rašić



## *Blagdan sv. Josipa i Dan očeva u Zadru*

Dana 19. ožujka 2026. u Dječjem vrtiću Jordanovac – podružnica Zadar obilježeni su blagdan sv. Josipa i Dan očeva.

Proslava je započela svetom misom i blagoslovom u župnoj crkvi Gospe Loretske, koje je predvodio župni i studentski kapelan don Ante Bulat. Misno slavlje animirala su djeca, uz vodstvo s. Anke Cvitković i s. Mirjane Puljiz. Don Ante se u propovijedi na poseban način obratio djeci i očevima, potičući ih na razmišljanje o važnosti očinske ljubavi, brige i prisutnosti u obitelji, po uzoru na sv. Josipa.

Popodnevni dio programa nastavljen je druženjem na igralištu u uvali Bregdetti te je obuhvatio glazbeni i sportski dio. U glazbenom dijelu izvedena je i pjesma „Dohvati mi tata mjesec“, uz sudjelovanje roditelja. U sportskom dijelu odigrana je nogometna utakmica djece i njihovih očeva, koja je protekla u vedrom i poticajnom ozračju, uz navijačku potporu mama i odgojiteljica.

Blagdan sv. Josipa ostao je obilježen ozračjem zajedništva i zahvalnosti te radošću iščekivanja novih susreta.

Nataša Mance, *odgojiteljica*

## *Duhovnost u obitelji*



Tema *Duhovnost u obitelji* bila je okosnica korizmene duhovne obnove održane 17. ožujka 2026. u Dječjem vrtiću Jordanovac, koju je predvodio don Franko Markulić.

Duhovna obnova bila je prigoda za promišljanje o mjestu koje zajednička molitva ima u obiteljskom životu. U svakodnevici ispunjenoj obvezama lako se izgubi osjećaj blizine i duhovne povezanosti, a upravo zajednička molitva postaje prostor susreta, povjerenja i uporišta. Djeca vjeru ne usvajaju samo riječima, nego ponajprije primjerom roditelja koji moli i zahvaljuje. Zaključno smo se podsjetili na riječi svetog Ivana Pavla II.: *Obitelj koja zajedno moli, zajedno i ostaje.*

Poseban dio susreta bilo je štovanje relikvija sv. Antuna Padovanskog, koje su tijekom dana



## *– korizmena obnova u vrtiću*



bile izložene u samostanskoj kapeli. Roditelji, djeca i odgovitelji zadržavali su se u molitvi, povjeravajući svoje obitelji zagovoru Svetca.

Obnova je zaključena mogućnošću pristupa sakramentu pomirenja i zajedničkim slavljenjem svete mise, nakon čega su sudionici primili blagoslov.

Zahvaljujemo obiteljima koje su sudjelovale, kao i gosp. Vokiću koji je omogućio dolazak don Franka i relikvija sv. Antuna u našu vrtićku sredinu.

s. Helena Rašić

## *Korizmeni početak u znaku sv. Franje*

Na početku korizmenog vremena djeca našeg vrtića sudjelovala su u obredu pepeljanja u samostanskoj kapeli. Obred je predvodio don Marijan Rodić, koji je djeci na njima razumljiv način približio značenje pepela kao znaka poniznosti, obraćenja i novog početka.

Nakon molitve i zajedničkog druženja, djeca su se autobusom uputila prema gradu. Posjetila su crkvu sv. Frane na Poluotoku, jedno od važnijih povijesnih i duhovnih mjesta u Zadru. Upravo je ondje 1358. godine potpisan Zadarski mir, događaj koji zauzima posebno mjesto u povijesti grada.





Povodom ove obljetnice djeca su sudjelovala u prigodnom programu s predstavom *Sveti Franjo – Pjesma stvorova*. Kroz scenski prikaz i recitacije približila su lik svetoga Franje Asiškog i njegovu ljubav prema Bogu i stvorenju. Poseban trenutak bilo je izvođenje pjesme *Tko stvori*, uz pratnju s. Anke Cvitković, voditeljice s. Mirjane Puljiz

i odgojiteljica, koje su za ovu prigodu odjenule arbanaške narodne nošnje.

Susret je zaključen u klasturu paljenjem plamena mira, simbolom zajedništva i nade. Ovaj čin dio je obilježavanja Zadarskog mira i podsjetnik na važnost mira kao trajne vrijednosti zajednice.

Nataša Mance, *odgojiteljica*



## Sloboda, poštovanje i osluškivanje: duhovna obnova za srednjoškolce nadahnuta sv. Franjom

*Kako ostati svoj u svijetu uspoređivanja i stalnih očekivanja? Na to su pitanje pokušali odgovoriti srednjoškolci koji su sudjelovali na duhovnoj obnovi nadahnutoj životom i duhovnošću svetoga Franje Asiškoga, otkrivajući tri jednostavne, ali snažne životne vrijednosti: slobodu, poštovanje i osluškivanje.*

Na poticaj i poziv župnika fra Vinka Gudelja i s. Terezine Bašić, 7. ožujka 2026. godine u Prološcu je održana duhovna obnova za srednjoškolce nadahnuta franjevačkom duhovnošću. Susret je vodila s. Rita Maržić, a okupio je četrdesetak srednjoškolaca koji su kroz osobno promišljanje i molitvu imali priliku dublje upoznati život i duhovnu poruku svetoga Franje Asiškoga.

Susret je započeo razgovorom o izazovima s kojima se mladi danas susreću u izgradnji vlastitog identiteta. U svijetu obilježenom uspoređivanjem, brojnim očekivanjima i snažnim utjecajem društvenih mreža, mladi se često pitaju na čemu zapravo graditi svoj život. Kroz simbol zapetljanog konopa sudionici su razmišljali o „čvorovima“ koji se ponekad stvaraju u svakodnevici – čvorovima uspoređivanja, straha i potrebe da se stalno dokazujemo pred drugima.



Polazeći od životnog puta svetoga Franje, mladi su otkrivali kako postoje i drugačiji čvorovi – oni koji ne stežu, nego učvršćuju srce. U franjevačkoj tradiciji tri čvora na redovničkom pojasa podsjećaju na evanđeoske savjete, a na ovoj su duhovnoj obnovi predstavljeni kao tri životne vrijednosti: sloboda, poštovanje i osluškivanje.

Sloboda potiče mladog čovjeka da svoj život ne gradi na onome što posjeduje ili na mišljenju drugih, nego na svijesti da je ljubljeno dijete Božje. Poštovanje poziva na pogled koji u drugome prepoznaje brata i sestru, dok osluškivanje pomaže prepoznati Božji glas u Svetom Pismu, molitvi i sakramentima i usred svakodnevne buke.

Kroz nekoliko snažnih trenutaka iz života svetoga Franje – od dramatičnog susreta s ocem na trgu u Asizu, gdje se odrekao bogatstva i započeo novi život, preko susreta s gubavcem koji

je promijenio njegov pogled na ljude, do poziva koji je čuo u ruševnoj crkvi sv. Damjana da obnovi Crkvu, te susreta s Papom kojemu je predstavio svoj način života – sudionici su mogli vidjeti kako se Franjin put svetosti nije dogodio odjednom. On je rastao kroz male, ali hrabre odluke vjernosti Bogu. Poseban trenutak susreta bio je simboličan čin vezivanja triju čvorova na konopu, kojim su mladi izrazili želju da ove vrijednosti nastoje živjeti u svojoj svakodnevici.

Na završetku susreta mladi su primili kratko pismo svetoga Franje, kao poticaj da u svakodnevnom životu nastave živjeti vrijednosti o kojima su tijekom susreta promišljali. Kao mali, ali snažan podsjetnik na donesene odluke, svaki je sudionik ponio i konop s tri čvora, znak želje da i u svakodnevici ostanu vjerni putu koji vodi prema istinskoj slobodi i životu s Bogom.



Možda su tri mala čvora bila tek jednostavan znak, ali za ove mlade neka budu poticaj i podsjetnik da se život može graditi drugačije – u slobodi, poštovanju i osluškivanju Božjega glasa.

Na kraju susreta fra Vinko, župnik, sudionicima je udijelio blagoslov, preporučujući njihov životni put Božjoj providnosti i zagovoru svetoga Franje.

s. Rita Maržić

## Svećenički život pred psihološkim izazovima

*Na svećeničkoj rekolekciji zadarskog prezbitarija o temi „Svećenički život pred psihološkim izazovima“, održanoj 11. ožujka 2026. u sjemeništu „Zmajević“ u Zadru, izlagala je s. Danijela Kovačević.*

U izlaganju je istaknuto kako je svećenički poziv dar koji se živi u konkretnim životnim i psihološkim okolnostima te da govor

o tim izazovima ne relativizira duhovnost niti dovodi u pitanje poziv, nego pomaže da se on živi zrelije, slobodnije i odgovornije.

Ukazano je na neke specifičnosti svećeničkog života koje mogu nositi psihološke rizike, poput usamljenosti i emocionalne samoće, stalne izloženosti očekivanjima zajednice i pastoralnog opterećenja. Celibat ne znači odsutnost potrebe za bliskošću, a kada nema prostora za autentične odnose može se pojaviti emocionalna zatvorenost, povlačenje ili kompenzacijska ponašanja poput pretjeranog rada, perfekcionizma i bijega u različite ovisnosti. Također je naglašeno da rad s patnjama ljudi, bez odgovarajuće emocionalne obrade, može dovesti do kroničnog stresa, emocionalne iscrpljenosti i sindroma sagorijevanja.

Među češćim izazovima s kojima se svećenici mogu susresti spomenuti su anksioznost, depresivna stanja, umor, gubitak radosti i osjećaj besmisla, kao i pitanja identiteta izvan same službe te poteškoće u odnosu prema autoritetu i poslušnosti. Takva stanja ne treba promatrati kao duhovni neuspjeh, nego kao znak da je potrebna veća briga i pozornost.

Govoreći o sindromu sagorijevanja, istaknuto je kako on ne nastaje samo zbog velikog opsega posla, nego i kada osoba živi u ulozi koja nije autentična, kada je izložena toksičnim odnosima, užurbanosti ili povredama u međuljudskim odnosima.

U težim slučajevima iscrpljenost može biti toliko snažna da osoba više nema snage ni za svakodnevne aktivnosti.

U izlaganju je posebno obrađena acedija u životu pastira, koja u kršćanskoj duhovnosti označava gubitak duhovne gorljivosti, umor od molitve i vjere te osjećaj praznine i malodušnosti. Pustinjski oci nazivali su je „podnevnim demonom“, jer dolazi u sredini dana, kada život postane rutinski i naporan. Prema duhovnoj tradiciji, acedija dotiče i tijelo i dušu te može čovjeka odvesti u stanje u kojem sadašnjost postaje nepodnošljiva, a budućnost beznadna. U svećeničkom životu može se očitovati kao obeshrabrenost, sumnja u poziv, rutinsko obavljanje službe bez unutarnje radosti ili bijeg u aktivizam. Može se pojaviti i u obliku cinizma i gubitka osjetljivosti za duhovne vrijednosti, kada služba ostaje izvana uredna, ali bez unutarnjeg žara.

Naglašeno je kako dugotrajna i neprepoznata acedija može dovesti do *burnouta*, krize identiteta pa i napuštanja službe. U duhovnoj tradiciji zato se ističe važnost ustrajnosti, discipline, molitve, čitanja Svetoga pisma i razgovora s duhovnikom, uz prihvaćanje vlastitih slabosti i nastavak hoda unatoč poteškoćama.



U izlaganju se govorilo i o povredama u međuljudskim odnosima koje mogu nastati u odnosu s kolegama, nadređenima, župljanima ili bliskim osobama. Takve situacije često pokreću snažne emocionalne reakcije poput ljutnje, tuge ili stalnog vraćanja mislima na događaj. Istaknuto je kako je važno razlikovati kratkotrajnu emociju od dugotrajnog osjećaja koji se održava ponavljanjem misli o povredi. U suočavanju s tim iskustvima pomažu svjesno promatranje vlastitih emocija, molitva, zapisivanje misli, razgovor s pouzdanom osobom te jednostavne tjelesne aktivnosti koje smanjuju napetost.

Kao jedan od važnih čimbenika koji može pridonijeti iscrpljenosti spomenuta je i užurbanost suvremenog života. Ona smanjuje sposobnost sabranosti, potiče površnost i otežava prostor za tišinu i molitvu. U tom kontekstu istaknut je primjer Isusova ritma života u evanđeljima, u kojem je vidljivo zaustavljanje pred čovjekom, davanje potpune pažnje i redovito povlačenje u tišinu i molitvu.

Na kraju izlaganja naglašeno je da, kada se ne živi Isusov ritam duhovnog života, nastaju određene posljedice: osoba se može osjetiti udaljenom od Boga te postupno živjeti od tuđe duhovnosti, posredovane kroz različite sadržaje, a ne iz osobnog odnosa.

Ujedno se može udaljiti i od same sebe, izgubiti jasnoću vlastitog identiteta i poziva te živjeti u trajnom osjećaju unutarne napetosti i nedovršenosti. Takvo stanje često vodi iscrpljenosti, bijegu u distrakcije, dok za ono što je bitno za dušu kao što je molitva, ostaje sve manje vremena.

Istaknuta je stoga važnost živog i konkretnog odnosa s Bogom: vježbati se biti u njegovoj prisutnosti, prepoznati njegovo djelovanje u svakodnevici i ostati u njemu ukorijenjen u svakoj aktivnosti. Naglašeno je kako bi bilo neprirodno govoriti o Bogu kao da ga se dobro poznaje, a iznutra živjeti kao da je njegova prisutnost samo na razini riječi. Posebno je naglašena opasnost da svećenik bude okružen svetim stvarima, a da mu srce nije uronjeno u Boga.

Svećenički identitet ne počinje u aktivnosti, nego u osobnom odnosu s Kristom. Bez tog odnosa služba može postati samo funkcija, a govor o Bogu prazna retorika. Svećenik nije djelatnik, nego čovjek koji živi iz odnosa s Bogom, a plodnost se ne mjeri intenzitetom aktivnosti ni vanjskim uspjehom, nego dubokom ukorijenjenošću u Bogu.

s. Danijela Kovačević

## Emocije – kamen spoticanja ili most prema Bogu

*U Centru za kulturu grada Novalje, 14. ožujka 2026. godine, s. Marija Matanović održala je duhovno-psihološko izlaganje na temu: „Emocije - kamen spoticanja ili most prema Bogu“.*

U prvom dijelu predavanja objašnjeno je što su to emocije, kako nastaju te koje se reakcije događaju u mozgu prilikom nastanka određenih emocija. Obrazložena je razlika između emocije i osjećaja: emocije su instiktivne reakcije na neki podražaj, a osjećaji su racionalno tumačenje emocija. S obzirom na trajnost, emocije su kratkotrajne, a osjećaji mogu trajati godinama ovisno o tome koliko ih hranimo, posebno kad su u pitanju negativni osjećaji. To je važno znati kako bismo imali na umu da mi imamo slobodu što ćemo učiniti sa svojim

osjećajima. Emocije su sastavni dio svakog ljudskog bića, ali ih treba usmjeravati te na taj način možemo rasti u kreposti.

U drugom dijelu predavanja pokušali smo analizirati Isusove emocije te način na koji ih je proživljavao. I Isus je, poput nas, prolazio ljudska stanja straha, tuge, ljutnje i sreće. Svaki sudionik se mogao preispitati kakav je njegov duhovni život te putem kratkog ispita savjesti vidjeti gdje se nalazi u odnosu prema Bogu. Zaključno je naglašeno kako emocije mogu biti most prema Bogu ako se pravilno usmjere. Primjer su nam sveti poput sv. Male Terezije, sv. Ignacija Loyolskog, sv. Franje i drugih. Oni su prolazili i neugodne emocije i teška emocionalna stanja, ali to ih nije spriječilo da služe Bogu i tako rastu u kreposti.

Susret je završio u ugodnom ozračju, razmjenom pozitivnih dojmova sudionika - što ukazuje na to da ih je predavanje dotaknulo i pozvalo na razmišljanje.

Zahvalna sam Bogu i na ovom susretu te prilici da, i na ovaj način, svjedočim o Božjoj ljubavi za nas.

s. Marija Matanović

## Biti bližnji: korizmena duhovna obnova u Okučanima

*U Centru i domu za starije i nemoćne „Dragi Bližnji“ u Okučanima, 21. ožujka 2026., održana je duhovna obnova za redovnice i studentice iz redovničkih zajednica u Zagrebu. Organizirana je u suradnji dvaju povjerenstava Hrvatske redovničke konferencije: Povjerenstva za medicinske sestre članice redovničkih ustanova i Povjerenstva za promicanje duhovnih zvanja. Na duhovnoj obnovi sudjelovale su s. Sanja Stojić i s. Ljiljanka Marić sa studenticama iz doma „Marta i Marija“, koji djeluje pri našem samostanu na Jordanovcu.*



Ustanova „Dragi Bližnji“ u vlasništvu je sestara Klanjateljica Krvi Kristove, a od svog osnutka djeluje na senzibiliziranju javnosti za potrebe starijih osoba i obitelji u poteškoćama. Kroz svoje djelovanje Centar potiče bolju komunikaciju i obiteljske odnose te razvija svijest djece i mladih o važnosti brige za starije i vrijednosti volontiranja. Upravo ta svijest bila je jedan od razloga da se ovogodišnja korizmena duhovna obnova upriliči u takvom okruženju.

Vedrina i radost na licima starijih i nemoćnih korisnika Doma svjedočila su o ljepoti koja proizlazi iz zajedništva: u susretu, razgovoru, molitvi i zajedničkom blagovanju. Iako različitih dobi, kao da je sve okupljene povezivala ista želja – biti

bližnji jedni drugima, prisutni i otvoreni za suosjećanje. Susret je posebnu dubinu dobio u zajedništvu pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Vjerujem da smo pred otajstvom *Vidljivog i Nevidljivog* barem na trenutak osmislili sve što nam je povjereno i što – nekad teže, nekad lakše – nosimo kroz svoje dane.

Nakon boravka u Okučanima, posjetile smo franjevački samostan u Cerniku, uz koji se nalazi i barokna crkva sagrađena sredinom 18. st. U samostanu danas žive i pastoralno djeluju petorica franjevaca Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila

i Metoda. Posebnu pažnju privukla nam je stalna „Biblijsko-arheološka muzejska izložba“, koju su fratri s ponosom predstavili.

Slavljenjem sakramenta pomirenja i svete mise, zaključen je naš susret. Iskustvo Božje blizine i zajedništva s *dragim bližnjima* ostaje u nama kao tihi poticaj da budemo jedni drugima nositelji nade.

Obogaćene ovom korizmenom subotom, vratile smo se svakodnevnim obvezama – ondje gdje smo pozvane i potrebne.

s. Ljiljanka Marić

## Odgoj - put rasta i sazrijevanja u pozivu

U samostanu na Jordanovcu u Zagrebu 26. i 27. ožujka 2026. održan je susret odgojiteljica i provincijskih predstojnica naših triju provincija hrvatskog govornog područja, uz sudjelovanje sestara iz Mariborske provincije.

Središnji dio susreta bilo je predavanje fra Jure Šarčević OFMCap pod naslovom *Uranjanje u Krista za život u zajednici: odnos početnog i trajnog odgoja*. U prvom dijelu izlaganja naglasio je kako je formacija – početna i trajna – od presudne važnosti za život i budućnost svake redovničke zajednice. Pozivajući se na novije crkvene dokumente, istaknuo je kako se danas sve više stavlja naglasak na trajnu formaciju, čime se želi izraziti da je čitav redovnički život obilježen trajnim obraćenjem. Početna i trajna formacija međusobno su duboko povezane,



jer izražavaju sustavan hod rasta i sazrijevanja u pozivu. Obraćanje nije jednokratni čin, nego cjeloživotni proces, na što podsjeća i primjer sv. Franje Asiškoga.

U nastavku izlaganja podsjetio je da redovnički život nije statična stvarnost, nego dinamičan proces koji se nastavlja i nakon doživotnih zavjeta. Upozorio je kako zanemarivanje tog procesa može dovesti do duhovne stagnacije, gubitka motivacije i postupnog udaljavanja od vlastite karizme.

U drugom dijelu izlaganja istaknuti su izazovi suvremenog redovničkog života i odgoja: ubrzane društvene promjene, porast individualizma, potreba za ravnotežom između rada i nutarnjeg života te odgovoran odnos prema medijima. Kao temeljni naglasci odgojnog djelovanja istaknuti su osobni pristup, razlučivanje i pratnja, kao i trajni povratak Evandjelju po primjeru sv. Franje. Posebno su naglašeni nositelji odgojnog procesa: Duh Sveti, odgajnik, Crkva kao majka i učiteljica, zajednica, odgojitelji i siromasi. Na kraju izlaganja, pozivajući se na sv. Ivan Pavao II, istaknuta je potreba da redovnici i redovnice svojim životom svjedoče ljepotu života predanog Bogu te ostanu vjerni Kristu, Crkvi i svom poslanju u svijetu.

Drugoga dana susreta sestre su se posvetile analizi početnog i trajnog odgoja u vlastitim zajednicama. Prepoznati su brojni izazovi, osobito smanjen interes za duhovna zvanja te nesigurnost mladih u donošenju životnih odluka. Istaknuto je kako promijenjene društvene okolnosti zahtijevaju dublje razumijevanje mladih te suvremeniji pristup odgoju.

U radnom dijelu susreta sudionice su iznijele konkretne prijedloge i inicijative za unapređenje odgojnog djelovanja. Zaključeno je kako rješavanje postojećih izazova zahtijeva dugotrajan i sustavan pristup, ali ponajprije vjeru, međusobno povjerenje i otvorenost poticajima Duha Svetoga.

Nakon službenog dijela susreta sestre su posjetile Dječji vrtić Jordanovac koji djeluje pri samostanu.

s. Lidija Bernardica Matijević

## JEKA IZ AFRIKE

### Posvećeni život u Africi – dar i izazov

Na dvodnevnom seminaru pod naslovom *Posvećeni život u Africi: mogućnosti, dar i izazovi*, održanom posljednjih dana 2025. godine u duhovnom centru *Amani* u Bukavuu, sudjelovalo je nas trinaest sestara s privremenim zavjetima. Voditelj seminara bio je o. Gustave Lubunda, isusovac.

*Jesmo li jedne drugima blagoslov?* – tim je pitanjem voditelj započeo seminar. Dijeljenje osobnih iskustava ohrabrilo nas je i potvrdilo da to doista jesmo.

Slijedilo je razmišljanje o prisutnosti misionara u našim rodnim mjestima i njihovoj ulozi u životu mještana. Svjesne smo koliko je njihova prisutnost u našim selima blagoslov za sve, osobito u razvoju zdravstva i školstva. Ipak, posvećeni život nije samo znak materijalnog napretka, premda je i on važan. Posvećeni život je prije svega nasljedovanje Krista u siromaštvu, čistoći i poslušnosti te zahtijeva izgradnju zajedništva koje se učvršćuje dijeljenjem životnih iskustava, problema, poteškoća i radosti.



Voditelj nas je potaknuo na vjernost konkretnom življenju karizme naše Družbe te da, po primjeru naših prvih sestara, ustrajemo u apostolatu skrbi za napuštenu i siromašnu

djecu. Unatoč poteškoćama, osobito onima materijalne naravi, potrebno je hrabro ustrajati u ovom poslanju.

Veliki izazov za osobe posvećenog života u Africi danas je i uporaba suvremenih sredstava komunikacije. Iskustvo potvrđuje koliko je važan odgoj za zrelo korištenje tehnologije kako ona ne bi negativno utjecala na življenje redovničkih zavjeta.

Pouke i savjeti voditelja, kao i dijeljenje iskustava, osobno preispitivanje i zajedništvo tijekom ovih dana, dodatno su nas osnažili u življenju posvećenoga života.

Zahvalne smo Zajednici na organizaciji ovoga seminara koji pridonosi našem redovničkom odgoju.

s. Bernardine Ntamungo Balamba

## **Rasti kako bismo vodile druge: iskustvo dvomjesečnog seminara za odgojiteljice u Kongu**

*Konferencija viših redovničkih poglavara u Demokratskoj Republici Kongu organizirala je dvomjesečni seminar za pripremu odgojiteljica za redovnički život. Seminar je održan od 10. siječnja do 10. ožujka u duhovnom centru „Amani“ u Bukavuu. Sudjelovale su 23 redovnice iz 21 Družbe prisutne u nadbiskupiji Bukavu. Iz naše zajednice sudjelovala je s. Anne Marie Mukukndwa, odgojiteljica kandidatkinja.*

Tijekom siječnja i ožujka na razini nadbiskupije Bukavu organiziran je seminar na kojem su obrađene brojne odgojne teme, predstavljene i animirane od različitih predavača: *rast u samospoznaji i poznavanju drugoga; slušanje sebe kako bismo mogli bolje slušati druge; ozdravljenje naših unutarnjih rana; zahtjevnost redovničkog života; odgajanje u slobodi i odgovornosti; rast u općeljudskoj zrelosti i afektivnosti; seksualno zlostavljanje i zaštita djece i mladih; crkveno pravo i redovnički odgoj; upoznavanje s duhovnosti Presvetog srca Isusova kroz encikliku „Dilexit nos“; odgoj za kulturu nenasilja, mira i nade; življenje redovničkih zavjeta i odgovorno korištenje društvenih medija; izrada i predstavljanje izvještaja o odgoju kandidatice u procesu prijelaza u novu etapu formacije te razlučivanje duhovnog poziva.*

Predstavljene teme bile su sadržajne, međusobno nadopunjavanje te usmjerene na izgradnju odgojiteljice koja zna pratiti osobu na njezinu putu i sposobna je pomoći joj donositi slobodne i odgovorne odluke. Naglašena je važnost svjedočanstva življenja vlastitog poziva: odgojiteljica je pozvana živjeti s mladima koji su joj povjereni, dajući primjer u ljubavi, molitvi, radosti i jednostavnosti te ih pratiti u izgradnji zajedništva i međusobnog povjerenja. U radu je istaknuto kako za istinsko upoznavanje druge osobe treba vremena, strpljenja i pozornog slušanja. Također, važno je odgovorno pristupati odgoju, bez prikriivanja slabosti, uz razborito razlučivanje u prihvaćanju kandidatice. Sudionice su potaknute i na osobni rast – na prihvaćanje vlastitih rana i njihovo ozdravljenje kroz molitvu te otvorenost poticajima Duha Svetoga.

Seminar je zaključen 9. ožujka svečanim euharistijskim slavljem koje je predslavio nadbiskup François-Xavier Maroy, potaknuvši nas da budemo radosne svjedokinje evanđelja i čuvarice dostojanstva vlastitoga života. Nakon dvomjesečnog zajedničkog života, 10. ožujka vratile smo se u svoje zajednice, obogaćene novim spoznajama i iskustvima za službu odgoja.

Zahvaljujem Gospodinu za sve milosti koje sam primila tijekom ovoga dvomjesečnog odgojno-obrazovnog seminara. Iskreno zahvaljujem i Zajednici koja mi je omogućila sudjelovanje, kako bih mogla rasti u samospoznaji i predanije služiti mladima u njihovu odgoju.

s. Anne Marie Mukundwa Kalinga

## Biti oruđe mira

Dvodnevni seminar za sestre s privremenim zavjetima naše Misije održan je 7. i 8. ožujka 2026. u duhovnom centru *Amani* u Bukavuu. Voditelj seminara, otac Gustave Lobunda, isusovac, predstavio je temu *Pomirenje u duhu molitve. Gospodine uči ne me oruđem tvoga mira.*



Kao školske sestre franjevke često u našim duhovnim susretima koristimo franjevačku molitvu *Gospodine, učini me oruđem tvoga mira.* Ova molitva sama je po sebi poziv svakoj od nas da u našoj svakodnevici budemo službenice mira donoseći pomirenje tamo gdje su sukobi. Ponajprije, pozvane smo živjeti oproštenje u našim osobnim povredama. Bez osobnog življenja oproštenja, nemoguće nam je biti u službi mira i pomirenja među drugima. Stoga je naglasak našeg seminara bio na življenju oproštenja.

Oproštenje je proces, osobni put koji vodi prema pomirenju. Nama, koje se smatramo učenicama Isusa Krista zadatak je rasti u življenju oprosta. Jer Isus Krist, Sin Božji poslan je upravo nositi pomirenje između Boga i čovjeka, ali isto tako pomirenje između ljudi međusobno. Put oprosta započinje pomirenjem unutar samog čovjeka, osobnim pomirenjem sa samim sobom. Kad se radi o velikoj rani, kao što je to u slučaju žrtava seksualnog nasilja, rata i teških kriminalnih čina, teško je govoriti o oprostima kao obvezi i zadatku. Ljudski gledano, oni koji su teško ranjeni, imaju potpuno pravo ne oprostiti, ali potrebno ih je poticati na oproštenje koje vodi osobnom ozdravljenju. U tom slučaju oprost je milost koju daruje sam Bog. Nama je nastojati pomoći svakome da izrekne svoju patnju, izliječi svoje rane i nađe svoj put oproštenja.

Oprost ima veliku važnost za naše odnose te način na koji ga živimo ili uskraćujemo ostavlja posljedice na zajednički život. Ako netko blizak odbija oprostiti, ostavlja nam duboke rane i zajednički život postaje nemoguć. Kao službenice mira pozvane smo graditi mostove među ljudima i pomagati im tražiti putove pomirenja. Isus je došao spasiti cjelokupno čovječanstvo te od milosti oproštenja nitko nije izuzet. I nama je, svojim svakodnevnim trudom, biti u službi ostvarenja ovog Isusovog poslanja.

s. Catherine Bulangalire Kalimbiriro

## USKRSNE ČESTITKE



*Marijo, o reci što je?  
Što ti oko vidjelo je?  
Grob ja vidjeh Krista Boga,  
svijetlu slavu uskrsloga.*

*(Uskrsna posljednica)*

Toliko nas je ljubio da je za nas i uskrsnuo!

Radujmo se, aleluja!

Svim sestrama sretan Uskrs žele

sestre iz Paga

\*\*\*

Sa svim stvorenjima kličimo i radujmo se: Gospodin uskrsnu do-  
ista, aleluja!

Sretan Uskrs žele

sestre iz Trpnja

\*\*\*

Slavimo Uskrs, obnovimo svoju vjeru i osnažimo se lomljenjem  
euharistijskog kruha za dane koji su pred nama. U tom duhu svim  
sestrama i poznanicima želimo sretan i blagoslovljen Uskrs. Neka  
nas uskrsli Krist obdari svojim mirom.

Sestre iz Sigurate

\*\*\*

Isus je uskrsnuo te svima nama donio radost i novu nadu. Neka  
nas prati radost i svjetlo uskrsnog jutra u našem životu i ojača naš  
duh. Sretan Uskrs svim sestrama žele

sestre iz Sinja

\*\*\*

Uskrs je proslava života...

Život je neuništiv...

Isus je prošao kroz smrt da bi ušao u puninu života.. Trpljenje i  
smrt nisu kraj...

Bol nema posljednju riječ...

Isus je to govorio svojim riječima i pokazao svojim  
uskrsnućem...

Gospodine, jačaj u nama nadu u uskrsnuće i ne dopusti da  
budemo zarobljeni ovozemaljskim brigama i svijetom koji  
prolazi...

Dragim sestrama i čitateljima Odjeka sretan i blagoslovljen  
Uskrs žele

vaše sestre iz Lukšića

\*\*\*

*Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše,  
uzalud i vjera naša (1 Kor 15,14).*

Drage sestre, neka nam Uskrsli učvrsti nadu i ispuni nas radošću  
koju smo pozvane svakodnevno živjeti.

Sretan Uskrs žele vam

sestre iz Imotskog

\*\*\*

Ono što je izgledalo kao kraj pokazalo se kao početak. S vjerom u  
Uskrsnuloga i novi život s Njim, po Njemu i u Njemu, želimo svima  
sretan i blagoslovljen Uskrs.

Vaše sestre s Jordanovca

\*\*\*

Drage sestre, neka nam srca budu ispunjena radošću, a zajedništvo  
svijetlom koje donosi Kristova ljubav. Sretan Uskrs žele vam

sestre iz Glagoljaške, Split

\*\*\*

„Nekad bijaste tama, a sada ste svjetlost u Gospodinu: kao djeca  
svjetlosti hodite – plod je svjetlosti svaka dobrotu, pravednost i  
istina.“ (Ef 5, 8-14)

Živimo u vremenu borbe između svjetlosti i tame: utrke u naoru-  
žanju, sukoba ratova i raznovrsnog nasilja. Odlučimo se, stoga, za  
ono što je milo Gospodinu, osnažene nadom i vjerom, svaki dan  
upalimo malo svjetlo u svom okruženju koje će se zatim, snagom  
Duha Svetoga širiti na cijeli svijet i obasjati naše Uskrsne blagdane.

Sretan Uskrs žele vam

vaše sestre s Dobroga

\*\*\*

*Od Djeve negda porođen  
Iz groba sada rađaš se,  
I mi što s tobom umrijesmo  
Iz groba ustati imamo.  
(Himan vazmenog vremena, Časoslov)*

Bog, izvor života, mira i radosti, obasjao vaše živote svjetlošću uskrsnog jutra i po svakoj od vas proslavio se Uskrsli, spas naš!

Blagoslovljenu i radosnu svetkovinu uskrsnuća Gospodinova

žele vam vaše sestre iz Frankfurta!

\*\*\*

U ovoj Franjevačkoj godini, nadahnuti primjerom svetoga Franje Asiškoga, pozvani smo još snažnije živjeti evanđelje. Sveti Franjo nas uči da pravi mir započinje u srcu otvorenom Bogu i bližnjemu. Stoga neka uskrsli Krist obnovi u nama duh poniznosti kako bismo poput svetoga Franje bili graditelji mira, nositelji nade i svjedoci ljubavi u svijetu kojemu je mir danas toliko potreban.

Sretan Uskrs i neka Uskrsli Krist ispuni srca naša

Sestre iz Arbanasa

\*\*\*

*Uskrsnu kako je rekao, aleluja!*  
Snaga Njegova pouzdanja i Njegova ljubav  
neka unese u naš život nadu, svjetlo i vedrinu!

U tom duhu, svim sestrama i čitateljima naših Odjeka, želimo sretan Uskrs!

Vaše sestre iz Vrbanićeve, Zagreb

\*\*\*

Drage sestre, uzajamna molitva neka nam bude ohrabrenje da braći i sestrama koje nam Isus u svakidašnjici šalje ususret životom javljamo: „Uskrsnuo je od mrtvih, eto ide pred vama...“

Sretan i blagoslovljen Uskrs žele vam

vaše sestre iz Knina

\*\*\*

Aleluja! Aleluja!

Ovo je dan što ga učini Gospodin, kličimo i radujmo se u njemu, aleluja, aleluja!

Sretan Uskrs žele vam

sestre sa Ksavera

\*\*\*

*Radujte se u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! (Fil 4,4)*

Drage sestre, uskrsnuće našeg Gospodina podsjeća nas da nada nadilazi svaku patnju i život pobjeđuje smrt. Proslava Uskrsnuća poziva nas na obnovu u Božjoj milosti i pronalaženje snage za oprost, ljubav i milosrđe.

Radost Uskrsa ispunila naše duše svojom vječnom milošću i nadahnula nas da budemo glasnici nade i svjetla. Sretan i blagoslovljen Uskrs svim sestrama i čitateljima Odjeka žele

sestre s Lovreta

\*\*\*

Uskrsnu Gospodin od mrtvih kako reče: Kličimo i radujmo se svi jer On navijeke vlada. Aleluja! Sretan i blagoslovljen Uskrs žele

Vaše sestre iz Darmstadta

Drage sestre, u duhu izreke naroda Nande *Olwanzo nilukulu kw'olu-holo – Ljubav je jača od smrti*, želimo vam prenijeti naše želje.

Snaga Božje ljubavi neka ovogodišnjim slavljem Uskrsa nadjača svaku smrt u nama i probudi nas uvijek za novi život.

Sretan i blagoslovljen Uskrs svim sestrama, prijateljima i čitateljima Odjeka, žele vam

Vaše sestre i odgajnice iz DR Konga i Ugande

\*\*\*

*U sve dane sretni pojmo,  
uskrsnoga zbog veselja:  
život nema više kraja,  
s Kristom svima Uskrs svanu.  
(Himan: Uskrsnim nam ovim danom)*

Drage sestre, u zajedništvu s uskrsnulim Kristom i u sestrinskom zajedništvu radosno hodajmo zemljom čineći dobro kao što je i sam Krist činio, a vjerno ga nasljedovao naš otac Franjo.

s. Pia Sitaš, *novakinja*  
i s. Nedjeljka Milanović Litre, *odgojiteljica novakinja*

## NAŠI POKOJNICI



**S. M. Franka Babić**

*Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe,  
to pripravi Bog onima koji ga ljube. (1 Kor 2,3)*

Okrijepljena svetim sakramentima, dana 7. veljače 2026. godine u 89. godini života i 71. redovništva blago je u Gospodinu usnula naša draga s. Franka Babić.

Sprovod drage nam pokojnice bio je 10. veljače 2026. godine u 14,45 sati u Splitu na groblju Lovrinac. Sveta misa zadušnica slavila se nakon sprovoda u samostanskoj kapeli na Lovretu.

### Oproštajni govor

S. Franka blago je u Gospodinu preminula 7. veljače u večernjim satima. Zaista se može reći blago i tiho se približila Gospodinu, primivši sveto ulje tek nekoliko sati ranije. Doživjela je 89. godinu života, a prije nekoliko mjeseci proslavili smo njezin 70. redovnički jubilej. Doživjela je puninu života bez teških bolesti, a o radosti redovničkog života govorio je njezin stalni osmijeh i vedri izraz lica. Posljednjih mjeseci morala je ležati i bila je svjesna svoje tjelesne nemoći. Svoje stanje prihvatila je prirodno, s vjerom i pouzdanjem u Boga.

Iva Babić rođena je 1937. godine u Runoviću od oca Ivana i majke Mande, rođ. Puljić. U pobožnoj obitelji osjetila je želju za životom posvećenim Bogu te se kao petnaestogodišnja djevojka našla pred samostanskim vratima Lovreta. U kandidaturu je stupila 1953., u novicijat 1955., a 1961. godine položila je doživotne zavjete.

Obnašala je dužnosti u Franjevačkom samostanu na Obali, u Franjevačkom samostanu na Poljudu, u Zadarskom sjemeništu, u Franjevačkom samostanu Sv. Duh u Zagrebu, u Franjevačkom samostanu u Sinju, u Franjevačkom samostanu Dobri u Splitu, u Sigurati

u Dubrovniku, Dječjem vrtiću u Segetu i na Lovretu. Završila je Katehetski institut u Zagrebu te je dugo godina bila vrsna katehistkinja u Dubrovniku i Sinju. Djeci je predavala s ljubavlju, a od roditelja i kolega bila tražena i obljubljena sve do svoje smrti. Bez obzira na službu katehistkinje, s. Franka je sve dužnosti obavljala s nepodijeljenom ljubavlju, potpuno i sa svim svojim snagama, istodobno tiho i samozatajno. Sada na kraju njezina života ne možemo ustvrditi što ju je više privlačilo: franjevačka duhovnost, redovnička poslušnost, ljubav prema Provinciji, dubrovački običaji, rodna gruda imotskoga kraja ili domovinska zahvalnost. Sve je ovo u s. Franki živjelo u savršenom obliku i odražavalo se prema nama svima.

Ipak, znamo da je ljubav prema tradiciji, povijesti i očuvanju običaja zauzimala posebno mjesto. Dubrovnik i Sigurata nikada neće zaboraviti njezin vrijedan trud oko svake sitnice vrijedne očuvanja. Nakon 30 godina boravka u Dubrovniku morala je zbog nemoći preseliti u Split na Lovret. To je bila velika promjena, ali s. Franka je izuzetno realno prihvatila ovaj odlazak iz sredine koju je ona obilježila i koja je obilježila njezin život. No, s. Franka je na Lovretu, središtu Provincije živjela sretno i radosno. Početak, sredina ili kraj zemaljskog života nisu poznavali razlike u redovničkom žaru. To će nama, njezinim susestrama ostati primjer predanosti, strpljivosti, sebedarja i radosnog življenja poziva osobe posvećene Bogu.

Službe koje je obnašala u Provinciji spominjem na kraju, tako kako ih je s. Franka i doživljavala: jednostavno i prirodno, u duhu služenja. Bila je provincijska predstojnica, provincijska savjetnica, odgojiteljica, provincijska ekonomica i kućna predstojnica. Koji su je poznavali svjedoče njezinu nepristranost, poštovanje prema svakoj sestri, vrednovanje svakog posla i dužnosti koje su sestre obnašale. Imala je otvoren pogled za djelovanje sestara u civilnim službama, što je bilo izuzetno važno za razdoblje u kojem su crkvene institucije imale nepoželjan status. Zahvaljujući njezinoj slobodi i povjerenju prema svim sestrama, naše djelovanje bilo vidljivo i korisno, na radost svih onih kojima smo upućeni.

Koliko smo je poznavali, znamo da nam ne bi dozvolila niti duge govore, niti tugu. Ostaje nam njezina pouka i svijetao primjer iz kojega možemo učiti o nepristranoj ljubavi, odsustvu ljubomore i punini životnog zadovoljstva.

Iskrenu sućut obitelji i našoj Provinciji te tople riječi zahvale za vidljiv trag koji je s. Franka ostavila u Dubrovniku uputio je mons. Roko Glasnović, biskup dubrovački i poželio joj radost života u Gospodinu.

U ime svih sestara *Provincije Presvetog Srca Isusova* s. Mariji s obitelji, te obiteljima pokojnih sestara Dragice, Ane i Mande izražavam iskrenu sućut.

Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

s. Lidija Bernardica Matijević,  
*provincijska predstojnica*



### S. M. Sebastijana Stanić

*U Gospodnjem ću domu prebivati kroz dane mnoge. (Ps 23,6)*

Okrijepljena svetim sakramentima, dana 28. veljače 2026. godine u 88. godini života i 64. redovništva blago je u Gospodinu usnula naša draga s. Sebastijana Stanić.

Sprovod drage nam pokojnice bio je 3. ožujka 2026. godine u 11 sati u Splitu na groblju Lovrinac. Sveta misa zadušnica slavila se nakon sprovoda u samostanskoj kapeli na Lovretu.

### Oproštajni govor

S. Sebastijana je preminula 28. veljače 2026. godine. U svojim visokim godinama života, nakon primljenih sakramenata, iznenada je i blago u Gospodinu usnula. Sestre koje su je okružile molitvom svjedoče o mirnom prelasku na onaj svijet, o pomirenosti s Bogom i ljudima, a to je ono što nazivamo sretna smrt. Svoju starost je živjela mirno i može se reći – samozatajno. Svi se trudimo, ali malobrojnima uspijeva živjeti samozatajno i pomireno s Bogom. Životni put s. Sebastijane bio je raznolik i zanimljiv, ali njegov posljednji dio proživljen u provincijskom središtu, bio je tih i miran, nenametljiv i ispunjen zadovoljstvom.

Cecilija Stanić rođena je 11. listopada 1938. godine u Gornjoj Višnjevici kod Konjica, od oca Tadije i majke Ruže, rođ. Turić. Odrastala je u obitelji s bratom i dvije sestre, a sa završenom osnovnom školom koju su rijetki tada završili, i već u zrelim mladim godinama, napisala je molbu za ulazak u samostan. U kandidaturu je primljena 1960. u Dubrovniku, u postulaturu 1962., u novicijat 1963., a prve redovničke zavjete položila je u Splitu 1963. godine. Obnovu zavjeta i godine juniorata provela je u Zadru, obnašajući službe kućanskih poslova u Nadbiskupijskom sjemeništu. Doživotne zavjete položila je o blagdanu Male Gospe 1968. godine u Splitu na Lovretu.

S. Sebastijana je proživjela svoj radni vijek u Njemačkoj. Bila je marljiva i snalažljiva, a te se osobine uvijek cijene na radnom mjestu. Završila je obrazovanje za njegovateljicu u Münchenu, a kasnije četverogodišnji studij socijalne pedagogije i socijalnog rada uz stalno zaposlenje. Radila je u Glonnu, u *Marienheimu* kao njegovateljica, u Neunkirchenu u salezijanskom samostanu kao domaćica đacima te kao socijalna radnica pri Caritasu u Baden Badenu. Obnašala je službu kućne predstojnice u Neunkirchenu, Bad Tölzu i Baden Badenu. Ukupno je bila 21 godinu kućna predstojnica, šest je godina vodila Dom *Rupert Mayer Heim* u Bad Tölzu. U Njemačkoj je provela 35 godina, a to je uvelike oblikovalo njezino mišljenje i način života. Često je znala u šali spominjati da je cijeli život bila odgovorna, *Schwester Oberin*. Isticala je disciplinu kao oblatnost koju moramo poštivati. Radne navike, ustaljeni dnevni red i pokoja izgovorena njemačka riječ obilježavale su njezin život u starosti.

Nakon umirovljenja, od siječnja 2004. godine provela je dvadeset godina u zajednici u Dubrovniku. To je bilo novo razdoblje koje je ostvarivala kontaktirajući s prolaznicima, a najviše bi se radovala djeci. Nebrojani Dubrovčani poznavali su s. Sebastijanu te su izražavali osjećaj praznine nakon njezinog preseljenja u Split uzrokovanom uznapređivanjem bolešću i nemoći. S kolegama i poznatim obiteljima u Njemačkoj održavala je redovite kontakte. Jedan dio njezine osobe ostao je u Njemačkoj: u radnoj okolini i s hrvatskim iseljenicima. S njima je osobito rado dijela zajedničke trenutke i gorak okus života izvan domovine. Kao redovnica ublažavala je njihovu bol i čežnju za domovinom, iako znajući da ta bol nikada ne može nestati.

U posljednjih nekoliko godina provedenih u provincijskom središtu na Lovretu izražavala je radost susreta sa sestrama. Posljednja zajednica bila je povratak i sjećanje na početke redovničkog života. Nekada bi nas iznenadila svojim naprednim pogledom na život, usklađivanjem redovništva s tehnološkim napretkom, izražavanjem slobodnog mišljenja i aktivnim sudjelovanjem u oblikovanju društva.

Draga s. Sebastijana, nismo očekivali tako brzi rastanak s tobom u ovozemaljskom životu. Zato ti ovim putem zahvaljujemo za tiho svjedočenje i savjete za život, sazrele s godinama životnog iskustva.

U ime svih sestara *Provincije Presvetog Srca Isusova* izražavam iskrenu sućut obitelji pokojne s. Sebastijane.

Pokoj vječni daruj joj, Gospodine!

s. Lidija Bernardica Matijević,  
*provincijska predstojnica*

## Pokojne sestre Družbe

- S. M. Bernardica Sučić**, živjela 94 godine, u Družbi 70 godina preminula 24. prosinca 2025., Kloštar Ivanić
- S. M. Bernardeta Hribar**, živjela 91 godinu, u Družbi 69 godina preminula 28. siječnja 2026., Bleiburg
- S. M. Franka Babić**, živjela 88 godina, u Družbi 70 godina preminula 7. veljače 2026., Split
- S. M. Sebastijana Stanić**, živjela 87 godina, u Družbi 63 godine preminula 28. veljače 2026., Split
- S. M. Mladena Vučković**, živjela 79 godina, u Družbi 56 godina preminula 3. ožujka 2026., Gornja Tramošnica

## Rodbina sestara

**Marija (Janja) Radinović**, majka naše s. Natanaele, preminula 19. veljače 2026.

**Jozip Vučković**, brat naše s. Natalije, preminuo 23. veljače 2026.

**Justin Shabani Kalinga**, brat naše s. Anne Marie, preminuo 28. veljače 2026.

## Zahvale



*Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!*  
(Mt 5,3)

Dana 19. veljače, predana u Božju volju, baš kako je i živjela, preminula je moja draga mater Marija Radinović koju smo u obitelji zvali njezinim krsnim imenom Janja.

Krijepljena ljubavlju, brižnošću i dobrotom bližnjih, koje joj je Gospodin u njezinoj kratkoj bolesti darovao kako bi joj blažili zadnjih 46 dana života koje je provela u bolničkom okruženju, moja je Janja svoj posljednji križ strpljivo nosila i blagoslivljala sve oko sebe, kako je inače običavala.

Na dan rođendana, 21. veljače ispratili smo dušu njezinu i u molitvi je predali Gospodinu, vjerujući u Janjino novo rođenje u nebeskom kraljevstvu.

U ime obitelji, zahvaljujem vam sestre za iskrene izraze sućuti, molitvu i dolazak na posljedni ispraćaj. Osobitu zahvalnost

primite za, meni veoma dragocjene, geste ljubavi i blizine iskazane mojoj materi u njezinoj bolesti.

Duša joj mir i blaženstvo u Bogu imala, a po milosti njegovoj blagoslove i dalje udjeljivala.

Vaša s. Natanaela Radinović

Drage sestre, 23. veljače 2026. godine preminuo je moj dragi brat Jozip. U svoje ime i uime svoje obitelji, svima vama koje ste ga ispratile na posljednji počinak te nam izrazile svoju blizinu i sućut, iskreno zahvaljujem.

Svoga brata preporučujem i nadalje vašim molitvama.

Počivao u miru Božjem!

s. Natalija Vučković

Moj brat Justin Shabani Kalinga rođen je 13. lipnja 1973. godine u Luhwinji, župa Duha Svetoga. Preminuo je 28. veljače 2026. godine u noći, u svojoj obiteljskoj kući u selu Karundu, u Luhwinji od posljedica duge i teške bolesti od koje je počeo poboljevati još 2006. godine.

Justin je najstarije dijete u našoj obitelji koja broji 14 djece od oca Gervaisa Kalinge i majke Déodate Murhimalika M'Bugusho. Bio je bio nastavnik u srednjoj školi Ifendula, u Luhwinji. Otac je šestero djece. Najstarija kći se udala prošle godine, a najmlađe dijete pohađa osnovnu školu.

Vjerujemo da je naš brat milosno primljen u ruke Gospodnje.

U svoje ime i uime svoje obitelji, zahvaljujem svim sestrama naše zajednice za svu duhovnu, moralnu i materijalnu pomoć koju su nam pružale u vrijeme bolesti i na posljednjem ispraćaju našeg brata. Isto tako hvala svim ostalima, poznanicima i prijateljima koji su nas pratili svojom molitvom i kršćanskom blizinom.

Neka duša našeg brata Justina počiva u miru.

s. Anne Marie Mukundwa Kalinga

## PRILOZI

### Poruka prigodom Dana posvećenoga života 2026.

... služiti Bogu u nekom obliku posvećenoga života ne znači samo poštovati određena pravila i biti spreman na mnoga odricanja, nego znači predati se Bogu tako da se On može služiti nama kao sredstvom za očitovanje svoje ljubavi u svijetu u najrazličitijim životnim okolnostima: i mira i rata, i blagostanja i oskudice, i slobode i progonstva.

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu,  
drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Dan posvećenoga života 2026. godine slavimo s još uvijek svježim dojmovima na prošlu, 2025. godinu, koju smo proslavili kao redovitu jubilejsku godinu u čitavoj Crkvi s geslom „Hodočasnici nade”, a biblijsku poruku „Nada ne razočarava” (Rim 5,5) papa Franjo, koji je preminuo na Uskrsni ponedjeljak (21. travnja 2025.), izabrao je za početne riječi bule kojom je proglasio jubilejsku godinu.

Tijekom jubilejske godine, kako je to u Crkvi običaj, hodočastile su u Rim različite skupine vjernika pa su tako od 8. do 12. listopada 2025. godine posebno jubilejsko slavlje proslavile i osobe Bogu posvećenoga života. Za tu prigodu Dikasterij za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života još u lipnju 2023. godine pripremio je poseban program za jubilej Bogu posvećenih osoba s naslovom u kojem je geslo jubilejske godine „Hodočasnici nade” prošireno riječima „na putu mira”. Stanje u svijetu, nažalost, takvo je da razlog za taj naslov, u kojem se ističe potreba za mirom, ne treba objašnjavati, ali je u njemu istodobno izražena i nada u njegovo ostvarenje, kojemu na poseban način, kao graditelji mira, mogu doprinijeti upravo osobe Bogu posvećenoga života. O potrebi za mirom i nadom govorio je i papa Lav XIV. tijekom audijencije u kojoj je prigodom jubilejskoga hodočašća primio osobe posvećenoga života i potaknuo ih da svojim životom budu „širitelji sloge riječju i primjerom, nositelji pomirenja i jedinstva” [1].

„Prepoznajte znakove vremena kako biste služili potrebitima”<sup>[2]</sup>, rekao je isti Papa jednom drugom prigodom obraćajući se također skupini redovnica i redovnika, a prepoznatljivi znak našega vremena svakako je potreba za mirom među ljudima i narodima.

2. Uz opće crkveno slavlje jubilejske godine, kao sinovi i kćeri zemlje i naroda iz kojega potječemo i u kojem živimo, uključili smo se kao hodočasnici nade na putu mira i u obilježavanje 1100. obljetnice Hrvatskoga Kraljevstva te splitskih crkvenih sabora iz 925. i 928. godine – važnih povijesnih događaja u životu Crkve u Hrvata. U ozračju toga slavlja 30. kolovoza 2025. godine održano je nacionalno hodočašće osoba posvećenoga života u stari hrvatski kraljevski grad Knin. U crkvi Gospe Velikoga hrvatskoga krsnoga zavjeta okupilo

se više od četiri stotine redovnica i redovnika različitih redova i družbi. Taj susret, prožet bratskom i sestričkom jednostavnošću, bio je izvanredni milosni poticaj za radosnije življenje dara posvećenosti Bogu i gorljivije služenje braći i sestrama u svakodnevnom životu.

3. Prisjećajući se različitih obljetnica koje smo obilježili prošle godine, ne možemo zaboraviti ni to da ove, 2026. godine i Dan posvećenoga života ima jednu okruglu obljetnicu, jer ga slavimo trideseti put. Naime, prvi put Dan posvećenoga života na svjetskoj razini proslavljen je na blagdan Prikazanja Gospodinova u Hramu 2. veljače 1997. godine, po želji svetoga pape Ivana Pavla II., koji ga je ustanovio s trima ključnim motivima: 1) iskazati zahvalnost Bogu za dar posvećenoga života; 2) poticati poznavanje i poštovanje vrijednosti posvećenoga života u čitavom Božjem narodu; 3) pozvati osobe posvećenoga života na slavljenje čudesnih djela koja je Bog u njima učinio, kako bi otkrili zrake božanske ljepote kojima je Duh Sveti obasjao njihov oblik života i obnovili živu svijest o nezamjenjivosti svoga poslanja u Crkvi i svijetu.

4. Te plemenite nakane svetoga pape Ivana Pavla II. potvrđuju nam kako obilježavanje i slavljenje raznih obljetnica nema svoj smisao samo u tome da se od vremena do vremena prisjetimo nekih značajnih događaja iz prošlosti. Kad bismo se tih događaja sjećali samo na takav način, onda bi to bilo besplodno prigodničarstvo. Pravi smisao slavljenja jubileja i obljetnica jest to da osvijestimo kako su događaji koje slavimo važne točke u kontinuitetu života Crkve i da kontinuirano aktualiziramo vrijednosti koje oni u sebi nose.

Upitamo li se pak što je u tom kontinuitetu života specifično za osobe Bogu posvećenoga života, teško bismo mogli dati samo jedan odgovor i izdvojiti jednu posebnost. Ipak, nećemo pogriješiti ako kažemo da ono što obilježava osobe posvećenoga života, i kao pojedince i kao zajednice, u svakom vremenu i prostoru jest kontinuitet posvećenoga služenja.

Naime, služiti Bogu u nekom obliku posvećenoga života ne znači samo poštovati određena pravila i biti spreman na mnoga odricanja, nego znači predati se Bogu tako da se On može služiti nama kao sredstvom za očitovanje svoje ljubavi u svijetu u najrazličitijim životnim okolnostima: i mira i rata, i blagostanja i oskudice, i slobode i progonstva.

5. Govoreći o posvećenom služenju, dobro je podsjetiti se da Crkva osobe koje su preminule na glasu svetosti i za koje je pokrenut postupak beatifikacije časti nazivom sluga Božji ili službenica Božja. Taj naziv redovito susrećemo i u Svetome pismu za velike biblijske likove – prave miljenike Božje koji su imali posebnu ulogu u povijesti spasenja. Navest ćemo samo nekoliko primjera: slugom Božjim nazvan je praotac naše vjere Abraham (Post 26,4; Ps 105,6.42), nositelj Zakona Mojsije (Pnz 34,5; Jš 1,1; Ps 105,26) i kralj pjesnik David (2 Sam 3,18; 1 Kr 3,6; Ps 132,10). Ne nedostaje ni ženskih likova koji se nazivaju službenicama Gospodnjima, poput Ane, majke Samuelove (1 Sam 1,11) ili one druge, novozavjetne Ane koja nije napuštala Hram, nego je danju i noću postovima i molitvama služila Bogu (Lk 2,36–37). U Hramu je doživjela i susret s najvećom službenicom Božjom – Marijom, Majkom Gospodinovom (Lk 1,38). I sam Gospodin naziva se Slugom Božjim, i u novozavjetnim tekstovima (Dj 3,13; 4,27) i pozivajući se na starozavjetni otajstveni lik Sluge Jahvina, u kojem je predoznačeno njegovo pashalno djelo spasenja: „Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše moje. Na njega sam svoga duha izlio da donosi pravo narodima.” (Iz 42,1; usp. Mt 12,18)

6. Isus je često poučavao svoje učenike o služenju koje pokazuje istinsku čovjekovu veličinu. Kada su jednom učenici razgovarali o tome tko je najveći, rekao im je: „Ako tko želi

biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!” (Mk 9,35) A da bi ih još jasnije poučio o kakvom služenju govori, postavio je posred njih jedno dijete, zagrlio ga i rekao im: „Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.” (Mk 9,37)

7. Isus, naravno, nije tražio služenje samo od svojih učenika, nego je i on sam služio. Svako njegovo djelo, jednako kao i trpljenje, pa i sama smrt, bilo je služenje čovjeku. O sebi je rekao ove riječi: „Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.” (Mk 10,45) Na Posljednjoj večeri, kada je među njegovim učenicima opet nastala prepirka tko je među njima najveći, rekao im je: „Ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje.” (Lk 22,27) A kada im je oprao noge, poučio ih je: „Ako dakle ja – Gospodin i Učitelj – vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih.” (Iv 13,14–15)

8. Navedeni primjeri iz evanđelja potvrđuju našu prethodno izraženu misao da je posvećeno služenje trajno obilježje Bogu posvećenih osoba. U svakodnevnom životu to služenje ostvaruje se na različite načine, a jedan od njih svakako su različite službe koje nam bivaju povjerene bilo unutar vlastite zajednice bilo izvan nje. Raspoloživost sestara i braće u prihvaćanju povjerenih službi istinski je znak posvećenoga služenja u evanđeoskoj poslušnosti koje u zajednici izgrađuje odnose povjerenja i donosi plodove radosnoga zajedništva.

No, valja reći da se ta poželjna raspoloživost jednako odnosi i na one slučajeve kada je neku službu potrebno napustiti ili prepustiti nekomu drugomu. Bilo da tko predaje jednu službu kako bi mogao primiti drugu ili to treba učiniti zbog nemogućnosti njezina daljnjega kvalitetskoga obavljanja, čemu uzrok može biti narušeno zdravlje ili, jednostavno, poodmakla životna dob, autentičnost posvećenoga služenja, kao i sloboda od svake navezanosti očituje se upravo u spremnosti da se Gospodinu nastavi služiti na drugi način, koji odgovara stvarnim mogućnostima i potrebama.

U tome nam također uzori i učitelji mogu biti mnogi biblijski likovi, od kojih smo neke spomenuli. Sjetimo se kako Mojsije nije dovršio svoje poslanje i uveo narod u obećanu zemlju, nego je to, Božjom voljom, učinio njegov pomoćnik Jošua. Tako ni David, premda je želio, nije sagradio Hram Božji u Jeruzalemu, nego je Bog htio da to učini njegov sin Salomon. A sam Gospodin Isus rekao je svojim učenicima zapanjujuće riječi: „Zaista, zaista, kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim, i veća će od ovih činiti, jer ja odlazim Ocu.” (Iv 14,12) Teško je zamisliti koje bi to učeničko djelo bilo veće od ijednoga djela Kristova, ali njegove riječi bez sumnje pokazuju veliko povjerenje koje je imao u to da će njegovi učenici nastaviti njegovo djelo naviještanja Kraljevstva Božjega do svih krajeva zemlje i do kraja povijesti.

9. Na koncu, osvrnimo se, u duhu posvećenoga služenja, još jednom na jubilejsku godinu i njezino zaključno slavlje na svetkovinu Bogojavljenja 6. siječnja 2026. godine. U okolnostima današnjega svijeta, papa Lav XIV. zaključio je jubilejsku godinu pozivajući kršćane da nastave jubilejski hod ljubeći i tražeći mir, kloneći se svakoga nasilja i iskrivljenoga gospodarstva, koje pokušava iz svega izvući dobit, te da postanu znak Crkve koja širi „miris života”, naviještajući Boga koji nas ponovno stavlja na put.[3]

U odazivu na taj poziv, upućen svim kršćanima, trebale bi kao svjedoci prednjačiti upravo osobe posvećenoga života ustrajno nastavljajući svoj životni hod u posvećenom služenju

Bogu odgovarajući na potrebe čovjeka, osobito kao nositelji mira i sloge među ljudima i narodima.

S tom porukom želimo da vam Dan posvećenoga života 2026. godine bude još jedna prigoda za rast u trajnom evanđeoskom služenju koje je put istinskoga Kristova mira i prave radosti.

Zagreb, 14. siječnja 2026.

Uime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije  
za ustanove posvećenoga života  
i družbe apostolskoga života,  
mons. Zdenko Križić, predsjednik

Uime Hrvatske redovničke konferencije,  
s. Lidija Bernardica Matijević SSFCR, predsjednica

[1] Papa Lav XIV. posvećenim osobama. Probudite svijet i donesite mir koji je danas potreban, u: <https://ika.hkm.hr/novosti/papa-lav-xiv-posvecenim-osobama-probudite-svijet-i-donesite-mir-koji-je-danas-potreban> (10. listopada 2025.).

[2] Papa redovnicima. Prepoznajte znakove vremena kako biste služili potrebitima, u: <https://ika.hkm.hr/novosti/papa-redovnicima-prepoznajte-znakove-vremena-kako-biste-sluzili-potrebitima/> (18. rujna 2025.).

[3] Usp. Papa zatvorio Sveta vrata bazilike sv. Petra, u: <https://ika.hkm.hr/novosti/papa-zatvorio-sveta-vrata-bazilike-sv-petra> (6. siječnja 2026.).

## Jedan u Kristu, ujedinjeni u poslanju

Poruka pape Lava XIV. za 100. svjetski dan misija koji će se slaviti 18. listopada 2026.

*Ako je jedinstvo uvjet poslanja, ljubav je njegova bit. Radosna vijest koju smo pozvani navješćivati svijetu nije neki apstraktan ideal: to je Evanđelje Božje vjerne ljubavi, uosobljeno u licu i životu Isusa Krista.*

*Draga braćo i sestre!*

Za Svjetski dan misija 2026., kojim se obilježava stota godišnjica te proslave, koju je ustanovio Pio XI. i koja je tako draga Crkvi, izabrao sam temu: „Jedan u Kristu, ujedinjeni u poslanju“. Nakon Jubilarne godine želim potaknuti cijelu Crkvu da s radošću i žarom u Duhu Svetom nastavi misionarski put, koji traži srca ujedinjena u Kristu, pomirene zajednice i spremnost svijetu na velikodušnu i pouzdanu suradnju.

Dok razmišljamo o tome da smo *jedno u Kristu i ujedinjeni u poslanju*, dopustimo da nas vodi i nadahnjuje Božja milost kako bismo „u sebi obnovili žar svog misionarskog poziva“ i zajedno napredovali u našem predanom zalaganju oko evangelizacije u „novom misionarskom dobu“ u povijesti Crkve (*Homilija na misi Jubileja svijeta misija i selilaca*, 5. listopada 2025.).

### *1. Jedno u Kristu. Učenici misionari ujedinjeni u njemu i sa svojom braćom i sestrama*

U središtu poslanja je otajstvo jedinstva s Kristom. Prije svoje muke, Isus je upravio molitvu Ocu: „da svi budu jedno, kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno“ (*Iv 17, 21*). Te riječi otkrivaju najdublju želju Gospodina Isusa i, istodobno, identitet Crkve, zajednice njegovih učenika: biti zajednica koje se rađa iz Presvetog Trojstva i koja živi od Trojstva i u njemu, u službi bratstva među svim ljudima i sklada sa svim stvorenjima.

Biti kršćanin nije prije svega skup praksi ili ideja, već je to život u jedinstvu s Kristom, u kojem postajemo dionici sinovskog odnosa koji On živi s Ocem u Duhu Svetom. To znači ostati u Kristu kao loze na trsu (usp. *Iv 15, 4*), uronjeni u trojstveni život. To sjedinjenje rađa uzajamnim zajedništvom među vjernicima i izvor je svake misionarske plodnosti. Doista, kao što je učio sveti Ivan Pavao II., „zajedništvo predstavlja ishodište i ujedno plod poslanja“ (usp. Apos. pob. *Christifideles laici*, 32).

Zato je primarna misionarska odgovornost Crkve obnavljati i održavati živim duhovno i bratsko jedinstvo među njezinim članovima. U mnogim situacijama svjedočimo sukobima, polarizaciji, nerazumijevanjima i međusobnom nepovjerenju. Kada se to događa također u našim zajednicama, to slabi njihovo svjedočenje. Evangelizacijsko poslanje koje je Krist povjerio svojim učenicima traži, prije svega, pomirena srca željna zajedništva. U tom pogledu bit će važno osnažiti ekumensko zalaganje sa svim kršćanskim Crkvama, iskorištavajući također priliku koju nam za to pruža zajednička proslava 1700. obljetnice Nicejskog sabora.

Na kraju, ali ne i manje važno, biti „jedno u Kristu“ poziva nas držati uvijek pogled uprt u Gospodina, kako bi On zaista bio u središtu našeg osobnog i zajedničkog života, svake riječi, djelovanja i interpersonalnog odnosa, tako da uzmognemo s udivljenjem reći: „Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist“ (*Gal 2, 20*). To će biti moguće postići stalnim slušanjem njegove riječi i milošću sakramenata, kako bismo mogli biti živo kamenje Crkve, koja je danas pozvana prihvatiti temeljne postulate Drugog vatikanskog koncila i kasnijeg papinskog učiteljstva, posebno učiteljstva pape Franje. Naime, kao što kaže sveti Pavao: „ne propovijedamo same sebe, nego Krista Isusa Gospodinom“ (*2 Kor 4, 5*). Podsjećam stoga na riječi svetog Pavla VI.: „Nema istinske evangelizacije ako se ne obznani ime, nauka, život, Obećanja, Kraljevstvo, otajstva Sina Božjega Isusa iz Nazareta“ (Apost. pob. *Evangelii nuntiandi*, 22). Taj proces istinske evangelizacije počinje od srca svakog kršćanina, a zatim se širi na čitavo čovječanstvo.

Stoga, što budemo više ujedinjeni u Kristu, to ćemo više moći zajedno ispuniti poslanje koje nam On povjerava.

## 2. Ujedinjeni u poslanju. Da svijet uzvjeruje u Krista Gospodina

Jedinstvo učenikâ nije samom sebi svrha: ono je usmjereno k poslanju. Isus to jasno kaže: „da svijet uzvjeruje da si me ti poslao“ (Iv 17, 21). Upravo svjedočenje pomirene, bratske i solidarne zajednice je ono u čemu navještaj evanđelja pronalazi svoju punu komunikacijsku snagu.

U toj perspektivi vrijedi se prisjetiti gesla blaženog Paola Manne: „Cijela Crkva za obraćenje cijeloga svijeta“ u kojem je sažet ideal koji je nadahnuo osnivanje *Papinske misijske zajednice* 1916. godine. Povodom 110. obljetnice njezina osnutka, upućujem Zajednici izraze svoje zahvalnosti i svoj blagoslov za njezino predano zalaganje oko oduhovljivanja i oblikovanja misionarskog duha svećenikâ, posvećenih osoba i vjernikâ laikâ, potpomažući ujedinjenje svih evangelizacijskih snaga. Nijedan krštenik, naime, nije izuzet i ne može biti ravnodušan prema tom poslanju: svi, svatko prema svom pozivu i životnom stanju, sudjeluju u velikom djelu koje Krist povjerava svojoj Crkvi. Kao što nas je papa Franjo više puta podsjetio, navješćivanje evanđelja je uvijek jednodušno, zajedničko i sinodsko djelovanje.

Zato biti ujedinjeni u poslanju znači čuvati i njegovati duhovnost zajedništva i misionarske suradnje. Kako rastemo iz dana u dan u tom stavu, učimo, Božjom milošću, sve više gledati na svoju braću i sestre očima vjere, radosno prepoznavati dobrotu koju Duh budi u svakome, prihvaćati različitost kao bogatstvo, nositi jedni terete drugih i uvijek tražiti jedinstvo koje dolazi odozgo. Svima nam je, naime, zajedničko poslanje, koje dolazi od „jednog Gospodina, jedne vjere, jednog krsta, jednog Boga i Oca svijetu, koji je nad svima i po svima i u svima“ (usp. Ef 4, 5-6). Ta duhovnost predstavlja svakodnevni oblik misionarskog učenja. Ona nam pomaže ponovno se vratiti univerzalnoj viziji evangelizacijskog poslanja Crkve, prevladavajući fragmentaciju naporâ te strančarenja i podjele – „ja sam Pavlov“, „ja sam Apolonov“ – među sljedbenicima jednoga Gospodina (usp. 1 Kor 1, 10-12).

Misionarsko jedinstvo ne treba, naravno, shvaćati kao jednolikost (uniformnost), već kao konvergenciju različitih karizmi koje teže istom cilju, a to je učiniti Kristovu ljubav vidljivom i pozvati sve da ga susretnu. Evangelizacija postiže svoj cilj kad lokalne zajednice jedna s drugom surađuju, a kulturne, duhovne i liturgijske razlike pronalaze pun i skladan izraz u istoj vjeri. Stoga potičem crkvene institucije i stvarnosti da ojačaju osjećaj misionarskog crkvenog zajedništva i da kreativno razvijaju konkretne oblike međusobne suradnje za poslanje i u poslanju.

U tom smislu želim zahvaliti *Papinskim misijskim djelima* na njihovoj misionarskoj suradnji, koju sam s zahvalnošću iskusio već tijekom svoje službe u Peruu. Ta djela – *Djelo za širenje vjere*, *Djelo svetog djetinjstva*, *Djelo sv. Petra apostola* i *Misijska zajednica* – nastavljaju jačati i oblikovati misionarsku svijest vjernika, od onih najmlađih pa do odraslih, te promicati mrežu molitve i ljubavi koja ujedinjuje zajednice diljem svijeta. Znakovito je da je utemeljiteljica *Papinskog djela za širenje vjere*, blažena Pauline Maria Jaricot, prije dvije stotine godina pokrenula Živu kronicu, koja dan-danas okuplja mnogobrojne vjernike na zajedničku molitvu na daljinu za svakovrsne duhovne i misionarske potrebe. Vrijedi isto tako podsjetiti da je na inicijativu *Papinskog djela za širenje vjere* Pio XI. ustanovio 1926. godine proslavu *Svjetskog dana misija*. Priloge koji se prikupe svake godine tom prigodom to Djelo, u Papino ime, raspoređuje za različite potrebe misije Crkve. Ta četiri papinska djela, zajedno i svako pojedino od njih zasebno, nastavljaju stoga vršiti vrijednu zadaću za

cijelu Crkvu. Ona su živi znak jedinstva Crkve i misionarskog zajedništva. Pozivam sve da surađuju s njima u duhu zahvalnosti.

### 3. Poslanje ljubavi. Naviještati, živjeti i s drugima dijeliti Božju vjernu ljubav

Ako je jedinstvo uvjet poslanja, ljubav je njegova bit. Radosna vijest koju smo pozvani navješćivati svijetu nije neki apstraktan ideal: to je Evanđelje Božje vjerne ljubavi, uosobljeno u licu i životu Isusa Krista.

Poslanje učenikâ i cijele Crkve je nastaviti – u Duhu Svetom – Kristovo poslanje, koje se rađa iz ljubavi, živi u ljubavi i vodi k ljubavi. Doista, sam Gospodin, u svojoj velebnoj molitvi Ocu prije svoje Muke, nakon što je pozvao na jedinstvo učenika, zaključuje: „da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima – i ja u njima“ (*Iv 17, 26*). Apostoli su zatim, nošeni ljubavlju Kristovom i prema Kristu (*usp. 2 Kor 5, 14*), pronosili Radosnu vijest. Slično tome, tijekom stoljeća, mnoštvo kršćanâ, mučenikâ, ispovjedalaca i misionarâ položilo je živote kako bi svijetu obznanili tu Božju ljubav. Tako se evangelizacijsko poslanje Crkve nastavlja, vođeno Duhom Svetim, Duhom ljubavi, sve do svršetka vremena.

Želim stoga posebno zahvaliti današnjim misionarima *ad gentes* koji su, poput svetog Franje Ksaverskog, napustili svoju domovinu, obitelj i svaku sigurnost kako bi naviještali evanđelje, donoseći Krista i njegovu ljubav na mjesta koja su često izazovna, siromašna, obilježena sukobima ili kulturno daleka. Unatoč nedaćama i ljudskim ograničenjima oni se i dalje radosno razdaju i posvećuju svom poslanju, jer znaju da je sâm Krist i njegovo evanđelje najveće blago koje treba s drugima podijeliti. Svojom ustrajnošću pokazuju da je Božja ljubav jača od svih prepreka. Svijet i dalje treba te hrabre Kristove svjedoke, a crkvene zajednice i dalje trebaju nova misionarska zvanja, koja bi nam uvijek trebala biti na srcu i za koja se moramo neprestano moliti Oca. Neka nam On udijeli dar mladića i djevojaka i odraslih osoba spremnih ostaviti sve kako bi slijedili Krista na putu evangelizacije sve do nakraj svijeta!

Diveći se misionarima i misionarkama, upućujem poseban poziv cijeloj Crkvi: svi se ujediniimo s njima u evangelizacijskom poslanju svjedočanstvom života u Kristu, molitvom i svojim prilozima za misije! Često, kao što znamo, „Ljubav nije ljubljena“, kao što je rekao sveti Franjo Asiški, u kojega posebno upiremo svoj pogled o osamstotoj obljetnici njegova prelaska u nebo. Neka se i na nas prenese njegova želja da živimo u Gospodinovoj ljubavi i da je prenosimo onima blizu i onima daleko, jer, kao što je rekao, „moramo mnogo ljubiti ljubav Onoga koji nas mnogo ljubi“ (sv. Bonaventura, *Veći životopis sv. Franje*, IX. poglavlje, br. 1; *Franjevački izvori*, str. 961 [*Fonti francescane*, 1161]). Neka nas također potakne žar svete Terezije od Djeteta Isusa, koja si je dala u zadatak nastaviti svoje poslanje i nakon smrti, izjavivši: „Na nebu ću željeti isto što i na zemlji: ljubiti Isusa i raditi na tome da ga drugi uzljube“ (*Pismo preč. M. Bellièreu*, 24. veljače 1897.).

Nadahnuti tim svjedočanstvima, svi – svaki prema svom pozivu i darovima koje smo primili – nastojmo pridonositi tom velikom evangelizacijskom poslanju, koje je uvijek djelo ljubavi. Vaše molitve i vaša konkretna potpora, posebno na Svjetski dan misija, bit će od velike pomoći u donošenju Evanđelja Božje ljubavi svima, a posebno najsiromašnijima i najpotrebnijima. Svaki dar, ma koliko malen bio, postaje znakovit čin misionarskog zajedništva. Stoga ponovno upućujem svoju iskrenu zahvalu „za sve ono čime ćete mi pomoći pružiti pomoć misionarima diljem svijeta“ (*Video poruka za Svjetski dan misija 2025.*). Kako

bismo potaknuli to duhovno zajedništvo, ostavljam vam, zajedno s mojim blagoslovom, ovu jednostavnu molitvu:

Sveti Oče, daj da budemo jedno u Kristu, ukorijenjeni u njegovoj ljubavi koja ujedinjuje i obnavlja! Daj da svi članovi Crkve budu ujedinjeni u poslanju, poučljivi Duhu Svetom, hrabri u svjedočenju evanđelja, naviještajući i uosobljujući svaki dan tvoju vjernu ljubav prema svakom stvorenju!

Blagoslovi misionare i misionarke, podržavaj ih u njihovim teškoćama, čuvaj ih u nadi!

Marijo, Kraljice misija, prati naše djelo evangelizacije u svakom kutku zemlje: učini nas oruđima mira i daj da cijeli svijet prepozna u Kristu svjetlo koje spašava! Amen.

*Iz Vatikana, 25. siječnja 2026., Treća nedjelja kroz godinu, blagdan Obraćanja svetoga Pavla apostola.*



*Izdaje:*  
Provincijalat  
Provincije Presvetoga Srca Isusova  
školskih sestara franjevačka Krista Kralja  
21000 Split, Lovretska 9  
Tel.: 021/ 319-805  
Faks: 021/ 319-358

*E-mail:*  
skolske-sestre-franjevke@st.ht.hr

*web:*  
skolske-sestre-franjevke.hr

*Odgovara:*  
s. Lidija Bernardica Matijević

*Uredništvo:*  
s. Marina Fuštar  
s. Natanaela Radinović  
s. Mirjana Puljiz

*Naslovnica:*  
s. Karolina Bašić

*Grafički urednik:*  
Silvio Družević

*Oblikovanje i realizacija:*  
Šerpini obrt za usluge



